

# РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. ПазарД.к, 12.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРД.К, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минка П. ТрънД.ева

Членове: Венцислав Ст. Маратилов  
Димитър П. БозаД.ев

като разгледа докладваното от Венцислав Ст. Маратилов Въззивно гражданско дело № 20235200500006 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.462 и следващите от Гражданския процесуален кодекс.

Обжалва се разпределение от 24.10.2022г. на Частен съдебен изпълнител Д.Д.,рег.№887 при КЧСИ, с район на действие Окръжен съд ПазарД.к постановено по изпълнително дело №284 /2021г./20218870400284/ по описа на същия ЧСИ за 2021г.

В жалбата си с вх.№23767 от 01.11.2022г. подадена от „Е.У.К.“ ЕООД, с ЕИК-200739057, със седалище и адрес на управление гр.С., ул.“П.“ №22, представлявано по пълномощие от адв.Н. А., със съдебен адрес гр.С., ул.“Х.Б.“ №14, в качеството си на присъединен вискател по изпълнителното дело на основанията посочени в т.1.7 в обжалваното разпределение, поддържа, че първоначален вискател както и с присъединени вземания е „И. И П.“ ЕООД, на основанията посочени в т.1.1 от обжалваното разпределение, а именно-договор за цесия от **18.03.2021г.** между „И. И П.“ ЕООД и „К.Д.М.“ ЕООД, което второ дружество е цедент по този сключен договор за цесия и цесионер по договор за цесия от **15.03.2021г.**, с цедент „Д. + ЕМ И.Л.“. Твърди се, че присъединен вискател по делото е и „С.“ЕООД на

основанията посочени в т.1.5 от обжалваното разпределение. Твърди се още, че длъжник по изпълнителното дело е „П.-Б.“ ЕООД с ЕИК 102227147, а собственик на недвижимите имоти, предмет на принудително изпълнение е третото лице Т. Н. З., като след проведена публична продажба на недвижимите имоти, предмет на принудителното изпълнение е получената сума от продажбата от 721427.80лв, разпределена от ЧСИ Д. от 24.10.2022г.

Жалбоподателят посочва, че обжалва извършеното разпределение поради допуснати нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

**На първо място,** се възразява относно определения от ЧСИ кръг на взыскателите по делото, с довод, че **„И. И П.“ ЕООД, няма качеството на кредитор на длъжника „П.-Б.“ ЕООД с ЕИК 102227147.** Последното черпело правата си от два сключени договора за цесия-от 15.03.2021г. с цесионер „Д. + ЕМ И.Л.“ и цедент „К.Д.М.“ ЕООД както и от последващ договор за цесия от 18.03.2021г., по силата на който **„И. И П.“ ЕООД,** купува от „К.Д.М.“ ЕООД същото задължение на **„П.-Б.“ ЕООД.** Твърди се, че първият договор за цесия от 15.03.2021г. е нищожен тъй като от името на цесионера „Д. + ЕМ И.Л.“ не е подписано от представляващото го лице-едноличния директор и законен представител М.С. В тази връзка жалбоподателят представя генерално пълномощно от името на М.С. с нотариална заверка на подписа ѝ от 27.03.2017г.,където според жалбоподателя видимо с просто око подписът на М.С. положен върху пълномощното не съвпада с подписа, за който се твърди, че е положен от нея на договора за цесия от 15.03.2021г. както и върху уведомлението по чл.99 от ЗЗД, върху анекс №1 от 10.06.2021г. и уведомлението за него на основание чл.99 от ЗЗД. Предвид твърдяната от жалбоподателя нищожност на първия договор за цесия от 15.03.2021г. същият не пораждал правни последици; че „К.Д.М.“ ЕООД не е получило прехвърленото вземане и че и вторият договор за цесия от 18.03.2021г. е нищожен поради липса на предмет-не съществува вземане което може да се цедира. От изложеното жалбоподателят „Е.У.К.“ООД навежда генералния извод, че „И. И П.“ ЕООД няма качеството на взыскател по изпълнителното дело и че в нарушение на закона дружеството е включено в разпределение на сумите от публичната продажба.

**На второ място,** ЧСИ неправилно приложил нормата на чл.136 ал.1 т.1

от 33Д. В тази връзка се твърди, че **видно от Разпределението** /стр.5/ т.1.1, от ЧСИ е признато за погасяване привилегировано вземане на „И. И П.“ ЕООД в размер на 17904.28лв с пояснението, че това са суми по т.6 и по т.8 от таблицата на стр.3, тоест 7200лв като адвокатско възнаграждение по изпълнително дело №284/2021г., а 10704.28лв платени разноси от взыскателя. Коментира се в тази връзка от жалбоподателя, че адвокатското възнаграждение от 7200лв е платено по договор за правна защита, приложен към том 1, стр.19 по присъединеното изпълнително дело №2933/2017г. на ЧСИ Т. М., като договорът бил без дата и че липсвал реквизит което го правело нищожен и не представлявал доказателство, че сумата е платена. От друга страна подписът на възложител по договора от името на „Д. +ЕМ И.Л.“ не бил на представляващата М.С. като се навежда извода, че няма доказателства, че е сключен договор за правна защита и че такава сума е платена, поради което сумата не следвало да участва в разпределението още повече с привилегия да се погаси. За другата посочена сума от 10704.28лв платени разноси от взыскателя липсвало доказателства по делото, че това са разноси, платени от първоначалния взыскател за образуване на изпълнително дело и за осъществяване на изпълнителен способ-публична продан, постъпленията от която се разпределят.

**На следващо място се твърди, че по т.1.10 от Разпределението** /стр.6/ било признато привилегировано вземане на „И. И П.“ ЕООД от 9584лв с пояснението, че са разноси по изпълнителен лист по ч.гр.д.№7358/2021г. на РС-Бургас и че това вземане не се ползва с право на предпочтително удовлетворяване съгласно ТР №2/2013г. на ОСГТК на ВКС-т.6.

**На следващо място по т.1.12 от Разпределението** /стр.6/ било признато за привилегировано вземане на ЧСИ т 1818.12лв по т.9 от таблицата на стр.3, а именно вземане с неплатени такси на ЧСИ, като се поддържа, че това вземане било неправилно признато защото такава такса не била платена.

**На следващо място, съгласно предявените вземания по т.6/стр.3/ от Разпределението** жалбоподателят „Е.У.К.“ ЕООД предявил вземане от 500лв разноси за адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, което било привилегировано вземане съгласно чл.136 ал.1 т.1 от 33Д, но че ЧСИ не го е включил като такова и не е разпределил сума за погасяването му.

**По същата т.6 от Разпределението** жалбоподателят „Е.У.К.“ предявил

вземане от 900лв разноски за възнаграждение за вещо лице за повторната оценителна експертиза по изпълнителното дело, което било привилегировано вземане съгласно чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, но че ЧСИ също не го е включил като такова нито е разпределил сума за погасяването му.

**На следващо място,** жалбоподателят твърди, че вземането му по изпълнителното дело е съобразно удостоверение, изх.№49241 от 31.12.2021г. на ЧСИ Хараламби П. по ИД №298/2019г. / **приложено на стр.784/**, според което „Е.У.К.“ ЕООД е направило разноски по събирането на същия дълг пред други ЧСИ в общ размер на 4215.68лв-т.7,стр.38 от Разпределението, като това също представлявало привилегировано вземане по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, но ЧСИ не го включил като такова и не разпределил сума за погасяването му. Според същото удостоверение на ЧСИ П., „Е.У.К.“ ЕООД направил разноски пред други ЧСИ-П. и А. за изпълнителни листове от 01.08.2018г.-2200лв по ИЛ от 26.03.2018г., 1500лв и по ИЛ от 17.09.2019г.-11521лв или общо 15221лв, като вместо тази сума в разпределението по т.4.4 била включена сумата от 13721лв.

**На трето място, неправилно ЧСИ приложил нормата на чл.136 от ЗЗД относно удовлетворяване на вземанията от еднакъв ред.**

Изтъква се като **първи довод**, че ЧСИ в обжалваното разпределение, не е приложил правилно и законосъобразно правилото за удовлетворяване по съразмерност между кредиторите, като най-напред не е мотивирал извършване на разпределението като не е посочил по какъв метод и начин е достигнал до размера на сумите на всеки кредитор които се погасяват, което според жалбоподателя било наложително предвид фактическата и правна сложност на изпълнителното дело и извършеното действие по разпределението. Предвид липсата на мотиви на ЧСИ жалбоподателят бил затруднен при осъществяване правото си на защита и която липса представлявала съществено нарушение на процесуалните права и правеща /липсата на мотиви/ невъзможен съдебния контрол по чл.278 ал.2 от ГПК предвид служебната проверка законосъобразността на Разпределението поради императивните правила на чл.136 от ЗЗД.

Като **втори довод** се сочи, че в т.4.2. от Разпределението/стр.6/ било включено вземане на „И. И П.“ ЕООД в размер на 14530лв представляващо адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, по договор за правна

защита от 03.06.2021г., и записано, че сумата е платена в брой. Същото било неправилно доколкото съгласно чл.3 ал.1 т.1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой /ЗОПБ/ на територията на страната над 10000лв следва да се извършан банков път и че липсва платежен банков документ удостоверяващ такова плащане от което се навежда извода, че сумата не е платена и не следва да се погасява.

**Същите доводи** жалбоподателят отнася и към включената в разпределението сума от 15000лв по т.4.3, представляващи също разноски на „И. И П.“ ЕООД по изпълнителното дело, уговорена с договор от 07.03.2021г. за правна защита, заплатена в брой, и че в същност липсва плащане на сумата.

**На четвърто място се обжалва Разпределението в частта на** включените в разпределението от ЧСИ предявени вземания от „И. И П.“ ЕООД за разноски за адвокатско възнаграждение по ИД №284/2022г. в размер на 7200лв +14530лв +15000лв +9200лв в общ размер на 40186лв.

В тази връзка се излагат доводи, че ЧСИ не е постановил никакъв акт, с който да се е произнесъл и приел направените разноски за адвокатско възнаграждение на адв. И. И.. Твърди се, че жалбоподателят като възискател няма право по чл.435 от ГПК да иска произнасяне на ЧСИ относно приетите разноски за адвокатско възнаграждение евентуално да обжалва постановлението му и че в същност процесното обжалвано разпределение е първия акт на ЧСИ с който се произнася по разноските за адвокатско възнаграждение, затова и оспорва техния размер при включването им в разпределението и че му се накърнява правото му за удовлетворяване чрез включване на по-голямо по размер вземане на конкуриращия се възискател „И. И П.“ ЕООД. Счита, че то е прекомерно по размер и е 300% по-високо от определението в Наредба №1/2004г. на ВАДвС. Допълнителни доводи са, че изпълнителните действия са едни и същи, засягат всички възискатели по всички изпълнителни листа при извършване на един опис, оценка и публична продан, което според жалбоподателя не налага различна адвокатска помощ и отделни адвокатски действия по всеки ИЛ в полза на „И. И П.“ ЕООД налагащо заплащането на повече от един хонорар и при неотбелязано в договорите за правна помощ за какво адвокатско действие са платени сумите. Счита, че 300% увеличено адвокатско възнаграждение представлява неоснователно обогатяване, забранено от закона.

Направено е искане да се извърши служебна проверка по законосъобразността на цялото разпределение без обаче да се изложени допълнително други пороци на същото, доколкото съдът се произнася само по наведените в жалбата доводи за неправилност на акта на ЧСИ и в случай, че на налице нарушения на императивни материално-правни норми за които съдът следи служебно. Моли да се отмени обжалваното Разпределение и се постанови от съда извършване на ново Разпределение, а при евентуалност да се отмени РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО и се върне делото на ЧСИ за изготвяне на ново разпределение. Прилага удостоверение на ЧСИ П. за размера на дълга на „П.Б.“ ЕООД, към вискателя „М.П.П.“ ЕООД.

**Постъпила е и втора жалба с вх.№23768 от 01.11.2022г.** подадена от „С.“ ЕООД, с ЕИК-106577999, със седалище и адрес на управление в гр.К., обл.Враца чрез процесуалния си представител адв. Н. А. против същото РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ от 24.10.2022г. по Изп.д.№284/2021г. на ЧСИ Д.Д., в който се излагат същите доводи за незаконосъобразност на Разпределението, каквито са посочени и в първата жалба, а именно, че на първо място **„И. И П.“ ЕООД** няма качеството на кредитор на длъжника „П.-Б.“ ЕООД поради нищожност на първия договор за цесия от 15.03.2021г. по който цедентът „Д. +ЕМ И. Л.“ не го е подписал от представляващото го лице-едноличен собственик и законен представител М.С.предвид несъвпадане на подписа положен от законния представител на дружеството в пълномощното от 27.03.2017г. и този положен под договора за цесия 4 години по-късно - 15.03.2021г., уведомленията по чл.99 от ЗЗД, анекс №1 от 10.06.2021г. и уведомление за него по чл.99 от ЗЗД, като поради нищожността на първия договор за цесия последващия такъв също е нищожен след като „К.Д.М.“ ЕООД не е получил прехвърленото вземане по първата цесия и съответно втория договор за цесия е без предмет-несъществува вземане, което да се цедира.

**На второ място** неправилно приложение от ЧСИ на разпоредбата на чл.136 ал.1 от ЗЗД, като са развити доводи в 4 пункта относно липса на привилегировани вземания, обратното на което приел ЧСИ на **„И. И П.“ ЕООД** в размер на 17904.28лв, от които адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело в размер на 7200лв и 10704.28-запатени разноси от вискателя-привилегировано вземане по т.1.10. на **„И. И П.“ ЕООД** -разноси по ИЛ по ч.гр.д.№7358/ 21г. на РС-Бургас съгласно цитираното и в

първата жалба ТР 2/2013г.; привилегировано вземане на 1818.12лв по т.9 за неплатени такси на ЧСИ доколкото такава такса не била платена; Предявено вземане от жалбоподателя „С.“ ЕООД в размер на 500лв разноски за адв. възнаграждение по изпълнителното дело като привилегировано вземане по т.1 от ал.1 на чл.136 от ЗЗД, без да е включено такова вземане на жалбоподателя от ЧСИ в Разпределението;

**На трето място,** неправилно приложение на чл.136 от ЗЗД относно удовлетворяване на вземанията от еднакъв ред, като в случая ЧСИ не приложил правилно и законосъобразно правилото за удовлетворяване по съразмерност между кредиторите при липса на мотиви от ЧСИ в това отношение и без посочен метод и начин чрез който е достигнал до размера на сумите на всеки кредитор които се погасяват, като се изтъква същият довод- поради липса на мотиви жалбоподателят е затруднен да осъществи правото си на защита в изпълнителния процес представляващо съществено нарушение на процесуалните му права и без възможност за съдебен контрол за законосъобразност на Разпределението; Неправилно включено вземане на „**И. И П.**“ ЕООД в размер на 14530лв за адвокатско възнаграждение заплатено в брой по договор за правна защита от 03.06.2021г. предвид ограничението по чл.3 ал.1 т.1 т Закона за ограничаване на плащанията в брой над 10000лв, както и на сумата от 15000лв разноски на същото дружество за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита от 07.03.2021г. на същото основание. **Обжалвано** е включването в Разпределението на разноски на същото дружество за адвокатско възнаграждение по изп.д.№284/2022г. в общ размер на 40186лв /7200+14530+1500+9200/, поради липса на акт на ЧСИ за разноските преди изготвяне на Разпределението, поради което на този етап се прави възражение за прекомерност и че се накърняват правата на жалбоподателя чрез включване на по-голямо по размер вземане на конкуриращ вискател „**И. И П.**“ ЕООД **както и довод**, че размера на възнаграждението е 300% по-висок от минималния размер по Наредба №1/2004г. на ВАДвС и идентичност на изпълнителните действия, засягащи по един и същи начин всеки от вискателите по всички изпълнителни листа. Направени са същите искания както и в жалбата на „Е.У.К.“ЕООД.

**Постъпила е и трета жалба срещу същото РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ от 24.10.2022г на ЧСИ Д. , с вх.№7427 от 31.10.2022г., подадена от Т. З. З., от**

гр.С., ул.“Б.Г.“ №67, ет.2, ап.6, с ЕГН-\*\*\*\*\*.

**На първо място** се твърди, че Разпределението е незаконосъобразно поради противоречие с материалния и процесуалния закон, доколкото е разпределено вземане на „И. И П.“ ЕООД, което дружество нямало качество на присъединен вискател по изпълнителното дело доколкото се позовава на договор за цесия от 18.03.2021г. сключен с цедента „К.Д.М.“ ЕООД, който от своя страна претендира да е кредитор по нищожен договор за цесия от 15.03.2021г. сключен с цедента офшорна компания “Д. +ЕМ Л.“ тъй като не носи подписа на законния представител на цедента М.С. поради видимо според жалбоподателката различни подписи върху генералното нотариално заверено пълномощното и върху договора за цесия и че в случая нищожността на първия по време договор за цесия води до нищожност на следващия по време договор за цесия, доколкото не са налице породили се права за цесионера К.Д.М. ЕООД по договора от 15.03.2021г., за да придобие последващи цесионер от този цедент права и качеството на вискател по изпълнението. Затова „И. И П.“ ЕООД не се следвало да участва в разпределението като вискател по делото.

**На второ място** се оспорват включените в разпределението суми от 40186лв като вземания на „И. И П.“ ЕООД за разноси за адвокатско възнаграждение по ИД №284/2021г., като се оспорва плащането в брой на сумите при неяснота кой представител на вискателя ги е получил. Препраща се към нормата на чл.3 ал.1 т.1 от ЗОПБ, поради което такава сума не е следвало да бъде разпределена. Изтъква се и аргумента, че ЧСИ предварително не се е произнесъл с постановление за разносните преди разпределението затова оспорването се прави от жалбоподателя с жалбата против Разпределението. Твърди се, че разносните на процесния вискател не следва да се разпределят или да бъдат намалени до минимума според наредбата предвид извършени изпълнителни действия -един опис, една оценка и една публична продан. Отново се поставя на дневен ред служебната проверка на съда по спазването на чл.136 от ЗЗД от страна на ЧСИ, и евентуално по свой почин да назначи експертиза-графологическа за подписа на М.С.. Страната не прави като самостоятелно и лично искане като жалбоподател за събиране на такива доказателства-да назначаване и допускане на такава експертиза и с готовност да поеме разносните по експертизата, доколкото служебното назначаване на експертиза е само в



хипотезата на чл.162 от ГПК предвиждащ единствено при хипотеза когато искът/ в частност жалбата/ е установена по своето основание, тоест доказани са твърденията в жалбата, при което съдът определя размера по своя преценка/тоест/ когато се касае за спор относно точния размер на установената по основание претенция, съдът определя размера по своя преценка или взема заключение на вещо лице. Следва да се отбележи, че в случая евентуално поискано от страна събиране на доказателства чрез назначаване на графологична експертиза касае изследване по същество на въпроса за установяването основателността на жалбата на основанията на което е предявена, а не служебно назначаване на експертиза за определяне размера на установената по основание претенция с жалбата. Моли да се отмени Разпределението и се върне делото на ЧСИ Д. за изготвяне на ново Разпределение или по същество съдът да разреши спора.

Против така подадените жалби са постъпили възражения от „И. И П.“ ЕООД с вх.№26796 от 09.12.2022г. и от „П.-Б.“ ЕООД №26794 от 09.12.2022г.

„И. И П.“ ЕООД представлявано от управителя А.Н.Ч. чрез надлежно упълномощен процесуален представител адв. И. С. И. от БАК, прилага **три писмени възражения срещу всяка от трите жалби.**

В писмените си възражения с вх.№26796 от 09.12.2022г. против жалбата на С. ЕООД, „И. И П.“ ЕООД заявява, че оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че в Разпределението участват всички възискатели предявили вземанията си в рамките на съответното изпълнително дело преди изготвянето на разпределението. Цитира се Тълкувателно решение №2 от 22.11.2022г. по тълк.д.№2/2021г на ОСГТК за правомощията на съда и предмета на съдебното производство и че съдът следва да следи единствено и само за незаконосъобразното Разпределение, изразяващо се в неправилно приложение относно привилегиите и редът на удовлетворяване който следва от тях; при неправилно приложение на чл.76 от ЗЗД; при неправилно прилагане на правилото на чл.136 ал.3 от ЗЗД и грешка при пресмятане на сумите.

Поддържа се, че в пункт първи от жалбата са изложени твърдения неотнормирани към съдебното производство по обжалване на Разпределението поради което не следва да бъдат разглеждани. Като неоснователни се

определят направените възражения и оспорвания, като се поддържа неосносимост на твърденията за адвокатските възражения към предмета на спора. Поддържа се довод за законосъобразност на извършеното Разпределение от ЧСИ, при спазване на привилегиите; че ЧСИ е определил кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът на удовлетворяване и каква сума се полага за пълно или частично плащане на всяко едно от тях, като чрез разпределението се разрешава конкуренцията между вземанията на различни вискатели по едно изпълнително дело при недостатъчност на постъпленията за пълно удовлетворяване на всеки един от тях. Счита, че е спазен от ЧСИ редът на предпочтителното удовлетворение на вземанията съгласно реда на привилегиите по чл.136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяването според правилото за съразмерно удовлетворяване на вземанията от еднакъв ред, като се включват в разпределението онези вземания които са били предявени до деня на изготвянето му-на първоначалния вискател, на присъединените по право или по искане на вискателя, както и разносните по изпълнението които не са предварително внесени от вискателя. И които съдебният изпълнител има право служебно да събере от длъжника съгласно чл.79 ал.2 от ГПК. Счита, че обжалваното разпределение е извършено правилно и законосъобразно, същото е мотивирано подробно и включва описание на вземанията на вискателите по вид и по размер като сумата е разпределена от ЧСИ в съответствие с поредността по чл.136 от ЗЗД. Моли да се потвърди обжалваното Разпределение.

В писмените си възражения срещу жалбата на „Е.У.К.“ ЕООД, с вх. №26797 от 09.12.2022г. вискателят „И. И П.“ ЕООД излага същите доводи каквито се съдържат в предходното му възражение.

В писмените си възражения против жалбата на Т. З., с вх.№26798 от 09.12.2022г. вискателят „И. И П.“ ЕООД заявява, че жалбата на З. с вх. №23873 от 03.11. 2022г. е недопустима тъй като жалбоподателката няма процесуалното качество да бъде страна в производството което представлява абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на последната. Цитира се нормата на чл.262 ал.2 от ГПК относно принадлежността на правото на жалба против Разпределението изготвено от съдебния изпълнителен, а именно-вискателите и длъжника по изпълнението. По същество счита, че жалбата е неоснователна. Излага същите доводи каквито

са развити и в предишните две писмени възражения. Допълва, че чрез жалбата жалбоподателката злоупотребява с процесуалните си права като излиза извън нормата на чл.3 от ГПК-добросъвестност, като акцентира на идентичното съдържание на трите жалби- излагане на едни и същи несъстоятелни доводи и твърдения и че в същност твърденията за злоупотреба на другите жалбоподатели са изложени във всяко от писмените възражения на вискателя „И. И П.“ ЕООД . Моли да се потвърди обжалваното Разпределение.

В писменото си възражение против трите жалби подадено от длъжника „П. – Б.“ ЕООД, ЕИК 102227147 с управител Д.Г. чрез процесуалния си представител адв. Р. Р. от АК-Бургас, с вх.№26794 от 09.12.2022г. се поддържа, че жалбите на двете дружества са неоснователни, а на физическото лице Т. З.-недопустима. **Длъжникът заявява, че признава** качеството на кредитори в изпълнителното производство на : **1.С. ЕООД; 2.Е.У.К. ЕООД** придобило на основание **договор за цесия** от страна на „М.П.П.“ЕООД вземанията към „П.-Б.“ ЕООД , с уведомление по чл.99 ал.3 от ЗЗД.; **3.Д. ЕМ И.Л.“** прехвърлило вземанията си **съгласно изпълнителен лист с договор за цесия към „К.Д.М.“**, което от своя страна **е цедирало вземанията на „И. И П. „ЕООД**, като **се признава, че длъжникът „П.-Б.“ ЕООД е уведомен на основание чл.99 ал.3 от ЗЗД и длъжникът не оспорва това тяхно качество**; **4. Не се оспорва** от длъжника и по отношение на трите дружества качествата им на кредитор на „П.-Б.“ ЕООД и качеството им на вискатели по изпълнителното дело; **5.Признава** се, че спрямо трите посочени дружества С. ЕООД; М.П.П.“ЕООД и Д. ЕМ И.Л., недвижимите имоти предмет на изпълнителното производство са относително недействителни; **6.Признава** се, че спрямо трите посочени дружества С. ЕООД; М.П.П.“ЕООД и Д. ЕМ И.Л., има издадени изпълнителни листи относно дължими суми и че т.7 в обжалваното Разпределение са участвали всички вискатели с изпълнителен лист първоначален и присъединили се по реда на чл.456 от ГПК и че последното е извършено законосъобразно и съгласно чл.136 ал.3 от ЗЗД. Моли да се отхвърлят жалбите.

В писменото си становище /мотиви по чл.436 ал.3 от ГПК/ от 09.12.2022г. по така подадените три жалби, ЧСИ Д.Д. поддържа доводи за

неоснователност и на трите жалби по същество и моли да бъдат отхвърлени.

Проследява се от фактологична гледна точка развитието на изпълнителното производство и настъпилите в хода на изпълнението усложнения по отношение на вискателите и правоприменници по цесия по изпълнението и претендираните от последните вземания-първоначално образувано под №20178030402933 по описа на ЧСИ М., продължено от ЧСИ Д. на основание чл.427 от ГПК на 18.06.2021г. по ИД №20218870400284. Посочено е, че в резултат на две последователно сключени договори за цесия първоначалния вискател „Д. + ЕМ И. Л.“ последователно е прехвърлил вземанията си които има към длъжника „П. -Б.“ ЕООД в полза на „К.Д.М.“ ЕООД на 15.03.2021г., като последният е прехвърлил по-късно същите тези вземания в полза на цесионера „И. И П.“ ЕООД-на дата **18.03.2022г.**/л.956/ в който е посочено е, че прехвърлените вземания са по издадени **три броя изпълнителни листа-1. ИЛ** /л.2/от 20.09.2017г. от РС-С. по гр.д.№64643 от 2017г. /заповедно производство/ за 161556.34лв-неплатена главница по запис на заповед от 12.05.2014г.,ведно със законна лихва от 14.09.2017г. до изплащане на вземането и 9708.31лв разноски по делото от които 3231.13лв държана такса и 6477.18лв възнаграждение за адвокат.; **2.ИЛ** /л.40/ от 29.01.2019г от РС-Бургас по ч.гр.д.№325/2019г. /заповедно производство/ за 161556.34лв задължение от запис на заповед от 12.05.2014г., ведно със законна лихва върху главницата от 16.01.2019г. до окончателното изплащане и 9231.13лв държавна такса и адвокатско възнаграждение. ;**3. ИЛ** /л.53/ от 01.03.2021г. на РС-Бургас-ч.гр.д.№1318/2021г. /заповедно производство/ за 323112.68лв дължима по запис на заповед от 30.11.2017г. ,ведно със законната лихва върху главницата от 24.02.2021г. до окончателното изплащане на вземането и съдебно- деловодни разноски от 20962.25лв, от които 6462.25лв държавна такса и 14500лв адвокатски хонорар. **4.ИЛ** представен по изпълнителното дело три дни след образуването му при ЧСИ Д. /л.85/ от 09.06.2021г. издаден от РС-ПазарД.к по съдебно решение по гр.д.№2125 от 2017г. за обявени за недействителни спрямо вискателя Д. +ЕМ И. Л.“ с правоприменник К.Д.М. ЕООД извършени покупко-продажби на недвижими имоти между длъжника „П.-Б., ЕООД и физическото лице Т. Н. З., ЕГН-\*\*\*\*\*; **5.ИЛ**/л.1057/ от 26.10.2021г./или след като изпълнителното дело е висящо пред ЧСИ Д./ на РС-Бургас по ч.гр.д.№7358/2021г. /заповедно производство/, за сумата от 323112.68лв по запис на заповед от 30.11.2018г.

ведно със законната лихва от 21.10.2021г. до окончателното изплащане на задължението, както и разноски от 6462.25лв за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение от 15000лв. Посочени са от ЧСИ Д. предприетите изпълнителни действия за принудително събиране на вземането на взискателя- възбрана и опис на недвижими имоти-23.07.2021г.-л.163-164/, като е отчетено от ЧСИ, че собственик на възбранените имоти /10бр./ към момента е Т. Николова З. придобила имотите от длъжника чрез покупко-продажба. ЧСИ посочва, че „С. ЕООД“ има качеството на присъединен по право кредитор по чл.459 от ГПК относно вписана ИМ по чл.135 от ЗЗД и съгласно решение от 23.08.2022г. по гр.д.№2484/21г. на СГС-л.1127-1130. За взискателя М.П.П. ЕООД с правопреемник „Е.У.К. ЕООД има качеството на присъединен взискател поради вписана в СВ -ПазарД.к искова молба по чл.135 от ЗЗД и вписано съдебно решение- по успешно проведен иск по чл.135-л.152-л.159,като вземането с което участва в разпределението Е.У.К. ЕООД е по ИД №298/2019г. на ЧСИ П.. ЧСИ Д. допълва, че по проведената публична продан за купувач на имотите е определен взискателя „И. и П.“ ЕООД. Посочено е , че предмет на Разпределение е постъпилата сума от публичната продан

По правните основания за извършване на разпределението ЧСИ Д. пояснява, че **1. -По реда на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД**-вземания за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковата по чл.134 и чл.135 от ЗЗД-от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски-стр.5 л.1352, **за погасяване са :Ред 1.1.А-И. и П. ЕООД** по ИЛ по гр.д.№64643/2017г. /първия ИЛ/ в размер на **17904.28лв** по т.6 и т.8, колона 3 от ляво на дясно/стр.3 от Разпределението-л.1351/, съставляващи 7200лв адв. възнаграждение/л.19/ и авансови платени разноски в общ размер на 10704.28лв-виж приложение №1 към разпределението-л.1354,включително и хонорар за вещо лице по т.31 в размер на **900лв:** със забележка-всички действия на ЧСИ Д. са по процесните имоти-погасена изцяло; **на Ред 1.6 Е –„Е.У.К.“ ЕООД** в размер на **900лв** по т.8 колона 8 от ляво на дясно /стр.3 от разпределението-л.1351-разноски за хонорар за вещо лице по възражение за нова реализирана оценка **погасени;** **Ред 1.7Е -Е.У.К. ЕООД** в размер на **1500лв** по т.4, колона 8 от ляво на дясно/стр.3 от Разпределението-л.1351/-разноски за иска по чл.135 от ЗЗД съгласно исковата молба/ л.110-115, решение по гр.д.№2750/2015г. на РС

ПазарД.к /л.152-159, удостоверение /л.784/ и ИЛ по гр.д.№2750/2015г. на ПРС /л.1336,1338/-погасени изцяло; **Ред 1.9Ж-„С.“** ЕООД от **3314.71лв** по т.4, колона 9 от ляво на дясно/стр.3 от Разпределението-л.1351/-разноски по иска по чл.135 от ЗЗД по искова молба-л.105-109;решение по гр.д.№2484/2021г. по описа на СГС/л.1127-1130/, от които 1522.29лв разноски за първата инстанция и **1792.42лв** разноски за въззивното производство, погасени изцяло; **Ред 1.10.3-И. и П.** ЕООД по ИЛ по гр.д.№7358/ 2021г. в размерна **84лв** по т.8, колона 10 от ляво на дясно/стр.3 от Разпределението-л.1351/, съставляваща авансово платена такса за присъединяване на ИЛ и изпращане на ПДИ-по приложение №1 към Разпределението-колона 11 от ляво на дясно, за действия на ЧСИ Д. само за недвижимите имоти по изпълнителното дело; **Ред 1.11-ЧСИ Д.**-такси от **1685.28лв**-по приложение №1-колона 13 от ляво на дясно; **Ред 1.12-ЧСИ Д.** такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на **22254.41лв** на основанията по Приложение 1-колона 14 от ляво на дясно;

**2. По чл.136 ал.1 т.2 от ЗЗД-вземания на държавата** за данъци върху имота или МПС:-**Ред 2.1.-**Отдел МДТ -Община ПазарД.к-данък недвижими имоти от 157.29лв-т.1,т.2,т.3,т.9 и т.10-л.1323-1325-данък с основа 210000лв;

**3. По чл.136 ал.1 т.6 от ЗЗД-вземания на държавата**, освен тия за глоби-не се изплащат вземания на ТД на НАП-Бургас и ТБО-Община ПазарД.к-липсва заведен от последните иск по чл.135 от ЗЗД в тяхна полза.

**4. По чл.136 ал.3 от ЗЗД- вземания с еднакъв ред**, се **удовлетворяват съразмерно**, като вземанията на кредиторите със заведен иск по чл.135 от ЗЗД се удовлетворяват съразмерно съобразно вземанията без привилегия пропорционално, както следва:

**4.1.А-Вземане-„И. и П.“** ЕООД- по ИЛ по гр.д.№ 6443/2017г.. на СРС-разноски по гр.д. за ДТ и адв. възнаграждение от 5192.33лв; **И. и П. ЕООД** -ИЛ по същото гр.д.№64643/ 2017г.- на СРС -законна лихва от 83740.04лв и **И. и П. ЕООД**-ИЛ по същото дело-главница 161556.34лв **ИЛИ ОБЩО 250488.71лв**, от които за погасяване пропорционално/съразмерно на вземането е отнесен сумата **121496.67лв.**

**4.2.Б-Вземане на И. и П. ЕООД** по ИЛ-ч.гр.д.№ 325/2019г.- РС-Бургас включва разноски по изп.дело -адв. възнаграждение-14530.лв /л.40,л.65/ + разноски по гражданското дело за адв. възнаграждение-9231.13лв

**+законна лихва по ИЛ-61795.30лв и главница по ИЛ-161556.34лв или общо 247112.77лв от които за погасяване пропорционално/съразмерно е отнесена сумата 116025.84лв.**

**4.3.В -Вземане на И. и П. ЕООД по ИЛ по ч.гр.д. №1318/2021г.-РС Бургас-разноски по изп.д.-адвокатско възнаграждение-15000лв /л.53,л.55/+ разноски по гр.д. за ДТ и адв. възнаграждение-20962.25 + законна лихва по същия ИЛ-54480.39лв + главница по същия ИЛ-323112.68лв или общо 413555.32лв от които за погасяване пропорционално/съразмерно е отнесена сумата от 195357.48лв;**

**4.4.Е-Вземане на Е.У.К. ЕООД- по удостоверение на ЧСИ Х.П. по ИД №20199040400298, продължено от ИД на ЧСИ А. №20178480401752- платени такси от вискателя от 4215.68лв /л.784,110-115,1336-1349/ + по същото удостоверение-разноски по ИД за адв. възнаграждение-500лв /л.784, л.449/+ по същото удостоверение на ЧСИ-разноски по гр.д. за ДТ и адв.възнаграждение-13721лв + неолихвяемо вземане по ИЛ по същото удостоверение-6927.88лв + законна лихва по същото удостоверение на ЧСИ- 2020.35лв и главница по същото удостоверение от 24571.79лв или общо 51956.70лв от които за погасяване пропорционално/съразмерно е сумата от 23843.51лв.**

**4.5.Ж- Вземане на „С.“ ЕООД- по вписана искова молба в СВ-ПазарД.к и решение на СГС-в.гр.д.№2484/2021г.- /л.105-109, л.409,л.1127-1130/ разноски по изп.д. за адвокатско възнаграждение-500лв + за същото вписване и въззивно решение от 23.08.2022г. по в.гр.д.№ 2484/2021г. на СГС - 1780.55лв разноски по гражданското дело + законна лихва по решение - 29790.84лв +главница по решението-42571.10лв или общо вземане от 74642.49лв от които за погасяване пропорционално /съразмерно е отнесена сумата от 34154.87лв.**

**4.6.З. Вземане на „И. и П.“ ЕООД-по ИЛ по ч.гр.д.№7358/2021г. на РС-Бургас-разноски по изп.д. -адв. възнаграждение от 9500лв /л.1057 и л.955/+ разноски по гражданското дело по същия ИЛ-ДТ и адвокатско възнаграждение -21462.25лв + законна лихва по същия ИЛ-33029.30лв и главница по същия изпълнителен лист от 323 112.68лв или общо 387104.23лв от които за погасяване пропорционално /съразмерно е отнесена сумата от 182749.46лв.**

**По същество възраженията** на ЧСИ Д. срещу жалбата на „Е.У.К.“ ЕООД, вх №23767 от 01.11.2022г. са, че дружеството цедент „Д.+ ЕМ И. Л.“ е представлявано чрез пълномощник /л.62, ред 5/. Повдигнатите в жалбата въпроси от материалноправен характер следва да се решат по друг ред, а оспорването истинността на частен документ не е предмет на производството; прехвърлените вземания са съобщени на длъжника-л.64,л.99,л.1070, като последният във възражението си не оспорва качеството на кредитор на цесионера, /л.1535/ като жалбоподателят в случая не е легитимиран да брани чужди права -ТР 2/2021г. от 22.11.2022г. на ОСГТК на ВКС.

**По въпроса** в жалбата за неправилно приложение на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, ЧСИ сочи, че относно адвокатското възнаграждение от 7200лв-л.19 на първо място възложителят е посочил отново, че е представляван чрез пълномощник; че пълномощното е приложение към молбата за образуване на изпълнителното дело,-л.1, като молбата за образуване също е без дата, но има датиране на входящия номер при ЧСИ Т. М.-№35374 от 20.11.2017г. по ИД №2933/2017г. по описа на същия ЧСИ, като в молбата е поискано присъждане на разноските и таксите в производството и пълномощното изрично е посочено като приложение и че пълномощното съдържа реквизитите посочени в чл.33 от ГПК и оспорване истинността му като частен документ не е предмет на настоящото производство.

**По отношение на таксите от 10704.28лв** е посочено, че е отразено навсякъде, че всички действия на ЧСИ Д. са единствено и само по отношение на процесните имоти, като местно компетентния ЧСИ за последните, като всички такси са авансово платени от взыскателя за което има данни по делото- издадени сметки с посочени дати и основания за издаването им по ТТРЗЧСИ- л.500,л.502,л.504 и л.1077 и че е депозирано от взыскателя заявление за платени такси /л.235-237/.

**По въпроса за неоснователно признато привилегировано вземане** на „И. и П.“ ЕООД от **9584лв** като разноси по ИЛ по ч.гр.д.№7358/21г. на РС-Бургас и че последното не се ползва с право на предпочтително удовлетворяване, ЧСИ Д. излага съображение, че в т.6 от ТР №2/2013г. на ОСГТК на ВКС е посочено, че с право на предпочтително удовлетворяване се включват **разноските на първоначалния взыскател** по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят; че в този ред



може да бъдат включени и разноските на първоначалния вискател за образуване на изпълнителното дело и за възнаграждение на един адвокат. На тази база ЧСИ заключава, че в случая в разпределението **като привилегировано е включено само** първото възнаграждение за адвокатския хонорар, който е представен при образуване на делото; че последващите претендирани хонорари за присъединените вземания, не са счетени и разпределени с привилегията на първия ред.

**По въпроса** за неоснователно според жалбоподателя признаване за привилегировано вземането на ЧСИ от 1818.12лв по т.9 от таблица на стр.3-вземането е за неплатени такси на ЧСИ защото такава такса не е платена, като ЧСИ възразява, че съгласно ТР №2/2021г. от 22.11.2022г. на ОСГТК, т.3 вземанията на ЧСИ към длъжник за дължимите, но неплатени авансово такси по изпълнителното производство се ползват с привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, когато таксите са начислени и необходими за осъществяване на конкретния изпълнителен способ, чрез който е получена подлежащата на разпределение сума, с уточнението, че ЧСИ Д. не е прилагал други способи освен по отношение на процесните имоти.

**По въпроса** за невключено като привилегировано вземане от 500лв на „Е.У.К.“ ЕООД представляващо разноски за адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, ЧСИ Д. обяснява, че в Разпределението са включени с привилегия разноските на кредиторите по Павловите иски само за разноските по исковете по чл.135 от ЗЗД, но че като адвокатски хонорар **право на привилегия има само първоначалния кредитор за образуване и възнаграждение за един адвокат**. Препраща се към т.6 от ТР 2/2013г. на ОСГТК, според която не се ползват с предпочитително удовлетворяване по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД никакви разноски на присъединени вискатели, **освен** разноските по исковете по чл.134, и чл.135 от ЗЗД, когато са направени от тях.

**По въпроса** за невключването като привилегировано вземане на „Е.У.К.“ ЕООД на сумата от 900лв разноски за възнаграждение за вещо лице за повторната оценителска експертиза по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД според ЧСИ /по т.8 колона 8/отляво на дясно//стр.3 от Разпределението-л.1351/, ЧСИ сочи, че това представляват разноски за хонорар на вещо лице при депозираното в хода на изпълнителното производство възражение за нова

оценка, която е реализирана и че този хонорар е с привилегия и като такъв е **съобразен** от ЧСИ при Разпределението /1.6Е/.

**По въпроса** за привилегированото вземане от 4215.68лв-разноски по т.7 стр.3 по събиране на дълга пред друг ЧСИ от същия взыскател по удостоверение на ЧСИ П. по ИД №298/2019г. /л.784/, както и разноски пред друг ЧСИ П. и ЧСИ А. за изпълнителни листове от 01.08.2018- 2200лв + по ИЛ от 26.03.2018г.-1500лв+ по ИЛ от 17.09. 2019г.-11521лв или общо 15221лв като е включена само сумата от 13721лв.

ЧСИ Д. уточнява, че привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД имат само разноските за исковете по чл.135 от ЗЗД; че съгласно ИЛ от 26.03.2018г. и представените две решения по гр.д.№2710/2015г. на ПРС и по в.гр.д.№ 876/2016г. на ПОС, според които **този ИЛ** е за разноските по иска по чл.135 от ЗЗД/л.1338-1349/, и вписаното решение/л.152-159/,**като другите** издадени изпълнителни листа от 01.08.2018г. и от 17.09.2019г., не са разноски по иска по чл.135 от ЗЗД и не са включени като привилегия, защото разноските по ИЛ от 17.09.2019г. са за осъждане на длъжника за дължими суми по чл.55 от ЗЗД- т.д.№3255/2017г. на САС/л.1337-1338/, а за другия ИЛ от 01.08.2018г.-няма данни тези разноски да са за исковото производство по чл.135 от ЗЗД.

**Относно** разноските за заплатени авансово такси в изпълнителното производство при ЧСИ П., същите според ЧСИ Д. нямат привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД понеже сумата подлежаща на разпределение е постъпила вследствие на действия само на ЧСИ Д..

**По въпроса** за неправилно приложение от ЧСИ на чл.136 от ЗЗД относно удовлетворяване на вземания от еднакъв ред, като не е приложил правилно и законосъобразно правилото за удовлетворяване по съразмерност между кредиторите, нито е мотивирано извършеното разпределение и не е посочил по какъв метод и начин е достигнал до размера на сумите на всеки кредитор, които се погасяват, ЧСИ посочва, че сумите на тримата кредитори по иск по чл.135 от ЗЗД са разпределени **съразмерно съобразно вземанията им по коефициент получен при изчислението им и че разпоредбата е спазена.**

**По въпроса** в жалбата за правомощията на въззивният съд по служебна проверка законосъобразността на Разпределението, ЧСИ сочи т.1 от ТР №2/29021г. от 22.11.2022г. на ОСГТК на ВКС, според която при проверка по

реда на чл.463 от ГПК на законосъобразността на оспорваното Разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени Разпределението, само доколкото е необходимо за уважаване на жалбата и че съдебният изпълнител не дължи писмени мотиви по разпределението като законът го задължава да го предяви на страните, като ги призовава в кантората и при въпроси от тяхна страна да им направи разяснения.

**По въпроса** в жалбата, че в т.4.2 от Разпределението /стр.6/ е включено вземане на „И. И П.“ ЕООД от 14530лв, представляващо адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, по договор за правна защита от 03.06.2021г., записано в документа, че е заплатено в брой както и по отношение на включена в разпределението сума от 15000лв по т.4.3 представляваща също разноси на „И. И П. „ ЕООД по настоящото изпълнително дело, уговорена по договор от 07.03.2021г. за правна защита, в който също е записано, че е заплатена в брой, като и двете плащания са в нарушение на чл.3 ал.1 т.1 от ЗОПБ, ЧСИ Д. препраща към т.1 от ТР №6/2012г. от 06.11.2013г. на ОСГТК на ВКС, че **ако е в брой вписването** за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка и че в случая се съдържат всички необходими реквизити за адвокатско възнаграждение и че оспорването на частния документ не е предмет на производството.

**По въпроса** за несъгласие на жалбоподателя с включването в разпределението от ЧСИ предявени вземания на „И. И П.“ ЕООД за разноси за адвокатско възнаграждение по ИД №284/2022г. в размер на 7200лв +14530лв+15000лв + 9200лв или **общо 40186лв** доколкото за тези разноси ЧСИ не бил постановил акт, с който да се е произнесъл и приел направените разноси за адв. възнаграждение на адв. И. И. и че жалбоподателят-взискател по изпълнението нямал право да иска произнасяне от ЧСИ относно приетите разноси за адв. възнаграждение и евентуално да обжалва постановлението му, поради което от този присъединен взискател-жалбоподател се прави оспорване на тяхното основание и размер и включване именно в процедурата по обжалване на Разпределението, доколкото било накърнено правото на жалбоподателя за удовлетворяване на вземането си чрез включване на по-голямо по размер вземане на конкуриращия взискател „И. И П. ЕООД както се излага и довод за **прекомерност** на адвокатското възнаграждение по размер, което е 300% по-високо от определения в НМРАВ №1/2004г. при

извършени едни и същи изпълнителни действия по делото, засягащи всички взыскатели по всичките им изпълнителни листа-извършен един опис, оценка и публична продан на недвижимите имоти, или че общите действия на принудителното изпълнение не налагат различна адвокатска помощ и отделни адвокатски действия по всеки изпълнителен лист в полза на „И. И П.“ ЕООД за да се налага правомерно плащане на повече от един хонорар и при липса на отбелязване в договори за какво адвокатско съдействие са плащани сумите и съгласно чл.3 ал.1 т.1 от ЗОПБ, както и че се касае очевидно за неоснователно обогатяване предвид увеличеното адвокатско възнаграждение от 300%.

Според ЧСИ Д., представените пред ЧСИ Т. М. разноски са посочени в ПДИ/съобщение за присъединяване“, с посочен размер на разноските за адв. възнаграждение/л.20, л.57, л.302-305/; че ЧСИ Д. е издал нарочно постановление за разноските на 15.09.2022г. /л.1061/ за приемане на разноските за адв.възнаграждение, като ПДИ е връчена на длъжника на 19.09.2022г./л.1297-1299/; че Кредиторът „Д. + ЕМ И.Л.“ е поискал присъждане на разноски както в съдебните производства така и в изпълнителното производство за всеки един изпълнителен лист, за което както съдът по чл.78 от ГПК във всеки изпълнителен лист така и ЧСИ е присъдил хонорар; че **длъжникът** е уведомен за всичките разноски за адвокатско възнаграждение, като **не е възразил** по тях дори и след предявяване на Разпределението, нито е обжалвал размерът на разноските по изпълнението по реда на чл.435 ал.2 т.7, нито е искал намаляването им поради прекомерност, като възражение може да подаде насрещната страна-длъжника, но той не е подавал такова. Счита, че това възражение в жалбата на „Е.У.К. ЕООД не може да бъде предмет на обжалване на разпределението защото според ТР №2/2021г. от 22.11.2022г. на ОСГТК на ВКС **жалбоподателят не може да брани чужди права**. Излага се като аргумент, че изпълнението е образувано през 2017г. с паралелно заведени иски по чл.135 от ЗЗД и поради липса на данни за друго имущество и няма яснота относно всички необходими процесуални действия по събирането на вземането.

**По въпроса** за исканата от жалбоподателя служебна проверка законосъобразността на цялото Разпределение по чл.136 от ЗЗД в контекста

на изложените в жалбата доводи ЧСИ Д. препраща към т.1 от ТР №2/2021г. от 22.11.22г. на ОСГТК, според която съдът е ограничен по въпроса за законосъобразността на оспорваното Разпределение от оплакванията в жалбата и може да отмени Разпределението доколкото е необходимо за уважаване на жалбата.

**II. ПО ЖАЛБАТА** с вх.№23768 от 01.12.2022г. от „С.“ ЕООД-ЧСИ препраща към изложеното по отношение на жалбата на „Е.У.К.“ ЕООД.

### **III. ПО ЖАЛБАТА с вх.№23873 от 03.11.2022г. на Т. З..**

**По възражението** за разпределено вземане на „И. И П.“ ЕООД което дружество нямало качество на взыскател по изпълнителното дело, поради нищожност на договора за цесия от 15.03.2021г. резултат от липса на подпис под договора на законния представител на цедента „Д. +ЕМ Л.“ г-жа М.С. /твърдения за видимо различен от подписа ѝ поставен под други документи и под генералното пълномощно от 27.03.2017г. с апостилна заверка в МППР -Р Кипър/, както и върху уведомителните писма по чл.99 от ЗЗД и последващ анекс от 10.06.2021г. и че нищожността на първия договор за цесия влече нищожност и на втория договор за цесия от 18.03.2021г., тъй като не е налице прехвърляне на вземането от „Д. +ЕМ Л.“ на „К.Д.М.“ ЕООД с първата цесия и последващо прехвърляне от „К.Д.М.“ ЕООД на „И. И П.“ ЕООД с втората цесия.

**По възражението** за включено в разпределението на суми в общ размер от 40186лв-предявени вземания на „И. И П.“ ЕООД за разноси за адвокатско възнаграждение по ИД №284/2021г. поради неяснота относно получателя на тези суми в брой и от кой представител на взыскателя са получени тези пари; ограничението за получаване на суми в брой съгласно чл.3 ал.1 т.1 от ЗОПБ; липса на акт на ЧСИ Д. за разноските за адвокатско възнаграждение като жалбоподателката оспорва основанието и размера им както и изтъква довод за прекомерност и че е многократно завишен и служебна преценка и почин на съда по събиране на доказателства-съдебно-графологична експертиза и счетоводна за плащанията на адвокатските възнаграждения.

**По повдигнатите възражения** ЧСИ Д. препраща към изложеното до момента в становището си.

**По въпроса** за изначалното оспорване от жалбоподателката за

съществуването на задълженията на длъжника по изпълнителното производство към първия кредитор и последващ цедент на вземането си - офшорна компания „Д. +ЕМ Л.“, а и от там и към всички останали по веригата вискатели, и което оспорване е предмет на висящо гр.д. №1102/2022г. по описа на СРС, както и поради липса на произнасяне по жалбата на същото лице срещу разпореждането на ЧСИ Д. за извършване на проданта предмет на в.гр.д.№570/2022г. по описа на ПОС ЧСИ Д. поддържа в становището си /мотивите/, че кредиторът Д. + ЕМ И. Л. е провел иск по чл.135 от ЗЗД, решението по което е влязло в законна сила /л.144-149/ с което е установено, че на 12.05.2014г. е сключена спогодба между „Д. +ЕМ И. Л.“ и длъжника „П.Б. “ ЕООД по силата на която „П.Б. ЕООД следва да заплати на Д. +ЕМ И.Л.“ сумата от **1615563.44лв** и че в същност по тази спогодба „П.Б.“ ЕООД е изплатил единствено и само сумата от 210000лв, като други плащания не са правени/л.145-146/; че в хода на това съдебно производство, ищецът “Д.+ЕМ И.Л.“ е образувал изпълнително дело №2933/2017г. по описа на ЧСИ М., продължено по подсъдност под настоящото ИД№284/21 по описа на ЧСИ Д. и че съгласно писмо л.1373-1374 всички вземания по изпълнителното дело представляват дължима вноска по цитираната спогодба и доколкото предмет на делото по чл.135 от ЗЗД не е самото вземане на кредитора, и редът за оспорването му е друг. По въпроса за жалбата на физическото лице срещу насрочване на проданта, ЧСИ сочи, че с определение №524 от 25.10.2022г. по в.гр.д.№20225200500570 по описа на Окръжен съд ПазарД.к за 2022г., жалбите са оставени без разглеждане.

Счита ЧСИ Д., че и тази жалба е неоснователна и че всички жалби целят забавяне на изпълнителния процес.

**ПазарД.шкият окръжен съд за да се произнесе взе в предвид следното:**

Установява се, че на 20.11.2017г. пред Частен Съдебен изпълнител Т. М., с рег.№ №803 в КЧСИ с район на действие Окръжен съд Бургас, е образувано изпълнително дело **№20178030402933**, по искане на кредитора дружество „Д.+ЕМ И. Л.“ надлежно учредено на Б.те В. острови под №538300, действащо чрез законния си представител и едноличен директор М.С. чрез пълномощника адвокат И. С. И. от Бургаска Адвокатска Колегия, посочена и за съдебен адресат на дружеството, срещу длъжника „П.Б. ЕООД,

ЕИК-102227147, със седалище и адрес на управление в гр.С., представлявано от управителя и едноличен собственик Д.Г. Гюров, за принудително събиране на парично вземане в общ размер на **171264.65лв** по издаден в полза на кредитора изпълнителен лист/ИЛ/ по ч.гр.д.№64643/2017г. по описа на Районен съд-С.. Задължението на длъжника е формирано от главница в размер на 161556.34лв и съдебни разноски от 9708.31лв. Взыскателят е предоставил всички права по принудителното събиране на вземането на ЧСИ на основание чл.18 от ЗЧСИ, включително и определяне на начина на изпълнение. Съгласно приложения изпълнителен лист, цитиран в молбата на кредитора за образуване на ИД, претендираната сума е формирана от неплатена главница от 161556.34лв по запис на заповед от 12.05.2014г., законна лихва за периода от 14.09.2017г. до изплащане на вземането и 9708.31лв разноски по делото, формирани от 3231.13лв държавна такса и 6477.18лв възнаграждение за адвокат на основание издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК от 20.09.2017г., и с длъжник „П.Б. ЕООД. За дружеството първоначален взыскател по изпълнението е приложено официално издадено публично удостоверение за актуално състояние-апостил /по Хагска Конвенция от 05.10.1961г./ по Закона за търговските дружества на БВО, 2004, според което Фирмена регистратура на Държавата Б. В. острови, удостоверява, че съгласно ЗТД на БВО от 2004г., че към датата на настоящото удостоверение дружеството „Д. + ЕМ И. Л.“, с фирмен номер в БВО 538300, фигурира в Търговския регистър, действащо е, платило е всички такси и санкции, не е подавало документи за сливане или обединяване, не е подало документи за споразумения, не е в процедура по доброволна ликвидация нито е в ликвидация по закона за несъстоятелността от 2003г., не е назначен съдия-изпълнител по ЗНесъст; не му е назначен административен управител и няма започнати производства по заличаването на наименованието на дружеството от Търговския регистър. Процесното удостоверение удостоверява актуалното състояние на кредитора и взыскател по изпълнителното дело към дата 05.04.2017г. Издаден е и апостил с нотариална заверка на актуалното състояние на дружеството- удостоверение на пълномощията, според което седалището на дружеството е Сий, Медоу Хаус, Блекбърн Хайуей/ПК 116/, Роуд Таун, Тортола, Б. В. острови, с единствен назначен директор с Кипърски паспорт№J038293, издаден на 22.05.2008г.,с местопребиваване на директора в Никозия Кипър, който са казва М.С. с дата на назначаване 20.03.2003г. като

дружеството няма вписани ипотеки, дългове и други тежести, не е натрупало дългове и не поддържа регистър на дълговете съгласно раздел 70А ал.2 от ЗМТД и няма ограничение да открива или управлява банкова сметка в чужбина. Апостилът с нотариалната заверка от нотариус А.Л.Д. е издаден на същата дата на която е издадено и удостоверение за актуалното състояние.

Молбата за образуване на изпълнителното дело е подписана от пълномощника на дружеството кредитор адв. И. И.. За упълномощаването ѝ като представител на вискателя по изпълнителното дело, е приложено пълномощно с апостил заверено на 12.06.2017г. в Република Кипър, според което упълномощителя М.С., с кипърски паспорт и живуща в Никозия, Кипър, в качеството се на едноличен Директор и представител на дружество „Д.+ЕМ И. Л.“, упълномощава адв. И. да бъде адвокат на дружеството и да извършва всички необходими действия или които адвокатът счете за целесъобразни за дружеството във връзка с дейностите или интересите или по друг начин свързани с дружеството. **В т.1 Пълномощия**, изрично в пълномощното е записано, че адвокатът **представява и защитава дружеството пред органите на съдебната власт, като подава от името на дружеството молби, заявления, с право да води съдебни процеси като представлява дружеството пред всички съдебни инстанции до приключване на делата, включително и с правото от името на дружеството да извършва пред съда всички съдопроизводствени действия, предвидени в ГПК, НПК и АПК, да получава депозирани разноски, да внася депозити за изготвяне на експертизи, да сключва спогодби, да намалява, да прави отказ или оттегляне на иска, да признава исканията на другата страна, да получава пари и други ценности и въобще да извършва всички действия представляващи разпореждане с предмета на делото, да се снабдява с изпълнителен лист, да образува изпълнително производство пред съдебен изпълнител и да представлява дружеството по изпълнителни дела.** Предвидено е дружеството да одобрява, потвърждава и се съгласява да одобри и потвърди всичко което адвокатът извърши в съответствие и съгласно условията на пълномощното. Валидността на пълномощното е до 20.03.2018г. Пълномощното е надлежно одобрено от едноличния директор и представител на „Д. +ЕМ И. Л. на 09.06.2017г., за което последният е положил подпис в присъствието на нотариус в Никозия Виолета Грегориу, като всички посочени действия са надлежно вписани в



самото пълномощно и поставени съответните подписи и печати. Приложен е и договор за правна защита и съдействие без номер и дата /л.19/ подписан от непосочен пълномощник на М.С. на вискателя и от друга адв.И. И. за уговорен и заплатен в брой адвокатски хонорар от 7200лв с ДДС за оказване на правна помощ и съдействие за образуване на изпълнително дело и извършване на изпълнителни действия срещу „П.Б.“ ООД. Няма посочена дата на сключване на договора, но предвид съдържанието и представянето на документа по изпълнителното дело заедно с молбата за образуване, следва да се приеме, то е съставено не по-късно от 20.11. 2017г.

По същото ИД на дата 23.08.2019г. вискателят чрез пълномощника си адв.И. /л.39/ е присъединил за принудително събиране и второ вземане срещу същия длъжник, по издаден ИЛ №444 от 29.01.2019г. по ч.г.д.№325/2019г. на РС-Бургас за сумата от 170787.74лв, от която главница от 161556.34лв ведно с лихва от 16.01.2019г. и 9231.13лв съдебни разноски, представляващи заплатени ДТ и адвокатско възнаграждение. От приложения ИЛ е видно, че се касае за разноски от 9231.13лв включващи заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. Срокът на действие на пълномощното на адв.И. е удължен на 26.03.2019г. от дружеството упълномощител чрез едноличния си директор и представител М.С. до 20.03.2020г. /л.41/. Със същата молба е поискано от вискателя чрез пълномощника си адв.И. изпълнителното дело да бъде присъединено към ИД№ 20188030401897 по описа на същия ЧСИ. От ЧСИ М. е разпоредено присъединяване на вземането.

От издадено удостоверение за присъединяване от ЧСИ М. по ИД №2933/2017г. , изх.№21024 от 23.08.2019г./л.46/, е видно, че към дата 23.08.2019г. по това ИД общо неплатени са 403584.17лв, от които главница от 161556.34лв; законна лихва от 31772.75лв /от 14.09.2017г. до 23.08.2019г./; главница от 161556.34; законна лихва от 9828.01лв /период 16.01.2019г.- 23.08.2019г./,разноски по гр.д.-18939.44лв; разноски по ИД -2937.47лв и такси по Тарифата към ЗЧСИ-16993.82лв./л.46/. Постъпила е и втора молба по висящото ИД от вискателя “Д. +ЕМ ЕНЖЕНЕРИНГ Л.“, чрез адв. И. от 18.03.2021г. , изх.№10676/л.52/, като е поискано присъединяване към висящото изпълнително дело /ИД №2933/2017г./ вземане на вискателя по издаден изпълнителен лист №260954 от 01.03.2021г. по ч.гр.д.№1318/2021г. по описа на РС-Бургас за сумата в общ размер на 323112.68лв ведно със законната лихва, считано от 24.02.2021г. и съдебно-деловодни разноски от

20962.25лв, като съгласно данните от ИЛ, съдебно деловодните разноси са формирани от държавна такса от 6462.25лв и 14500лв адвокатски хонорар. Сумите са присъдени в заповедно производство по издадена ЗНИ по чл.417 от ГПК. /л.53/. За представянето на този изпълнителен лист и присъединяването на вземането към висящото ИД пълномощникът е представил договор за правна защита и съдействие от 07.03.2021г. за уговорено и заплатено в брой в деня на подписването адвокатско възнаграждение в размер на 15000лв, /записана цифром и словом/ /л.55/ като липсват данни за какви конкретни процесуални действия се упълномощава адв.И. да извърши по изпълнителното дело,/ единствено записано да оказва правна защита и съдействие изразяваща се в изготвяне на отговори на иски молби, осъществяване на процесуално представителство и извършване на процесуални действия по ИД №2933/2017г. на ЧСИ М./. Върху пълномощното от 07.03.2021г. за дружеството клиент е положен правоъгълен печат на същото, съдържащ съществени елементи на последното като наименование, седалище и адрес на управление, държавата в която е седалището на дружеството, както и е положен собственоръчен подпис върху печата.

С молба от 04.06.2021г. дружество“ К.Д.М.“ ЕООД чрез същия пълномощник адв. И. е подало молба до ЧСИ М. за конституиране на дружеството като цесионер и взыскател по изпълнението на мястото на досегашния взыскател, в резултат на сключен на 15.03.2021г. договор с цедента „Д. + ЕМ И. Л.“ за цедиране на вземанията които има първоначалния взыскател против „П.Б.“ ЕООД по цитираните по-горе три изпълнителни листа /л.62/, за което длъжникът бил уведомен. Приложен е и самият договор за цесия. В клаузите на същия е отразено, че той се сключва от „Д. + ЕМ И. Л.“ действащо чрез свой законен представител и едноличен директор М.С., чрез пълномощник, от една страна, като цедент и от К.Д.М. ЕООД като цесионер.

Договорът е подписан от името на цедента чрез поставяне на същия печат на дружеството с печатен текст, със съдържание относно наименованието на дружеството на английски /л.63/, седалище и адрес на управление и държавата в която е регистрирано-РОУД ТАУН,ТОРТОЛА Б. ВИРЖИНСКИ ОСТРОВИ /виж превода на български език от английски/.

Описани са в договора вземанията по трите изпълнителни листа като главници, лихви и разноски, както и по кои граждански дела са издадени и от кои съдилища. С анекс №1 от 10.06.2021г. /л.98/ към договора за цесия от 15.03.2021г. цедентът „Д. + ЕМ И. Л.“ прехвърля възмездно на цесионера „К.Д.М.“ ЕООД вземането си към „П.Б. в размер на 22200лв-направени разноски за адвокатско възнаграждение по ИД №20178030402933 по описа на ЧСИ Т. М., с рег.№803, с район на действие- ОС-Бургас и че цедентът прехвърля на цесионера К.Д.М. ЕООД правото си на вземане към „П.Б.“ ЕООД произтичащо от успешно проведен Павлов иск по чл.135 от ЗЗД по гр.д.№ 2125/2017г./л.86 и л.149/ с издаден ИЛ №260286 от 09.06.2021г. и отбелязано съдебно решение по партидата на вписаната искова молба, като цесията е съобщена на длъжника на 24.06.2021г./л.99-л.100/ за цедиране на вземанията против „П.Б.“ЕООД.

За конституирането на „К.Д.М.“ЕООД като взыскател по договор за цесия е упълномощен същия адвокат с уговорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение от 14530лв-договор за правна защита и съдействие от 03.06.2021г. /л.65/.

По молба на взыскателя цесионер „К.Д.М.“ ЕООД с №22067 от 15.06.2021г. и предвид местонахождението на недвижимите имоти, на територията на Община ПазарД.к е поискано от ЧСИ М. да се изпрати изп. дело /№2933/2017г./ по компетентност на ЧСИ Д.Д. с,рег.№887, с район на действие ОС-ПазарД.к /л.66/.

Според писмото на ЧСИ М. адресирано до ЧСИ Д., изх.№23072 от 17.06.2021г., /л.69/ **вземането** на взыскателя К.Д.М. ЕООД, по трите издадени изпълнителни листа/гр.д.№64643/2017г. СРС-заповедно производство по чл.417 от ГПК/; ИЛ по гр.д.№325/2019г. на РС-Бургас, и ИЛ по ч.гр.д.№1318/21г. /заповедно производство по чл.417 от ГПК/- на РС-Бургас, е **в следните размери**-главница от 161556.34лв със законна лихва от 61570.92лв за периода 14.09.2017г.-17.06.2021г.; главница от 161556.34лв, законна лихва в размер на 39626.18лв за периода 16.01.2019г.-17.06.2021г.; главница от 323112.68лв; законна лихва от 10142.15лв за периода 24.02.2021г. до 17.06.2021г., разноски по гр. дело -39901.69лв; разноски по ИД-17467.14лв; такси по Тарифата към ЗЧСИ -31180.20лв, от които по т.26-31093.60лв или **общо неплатени 846113.64лв**. Писмото с размера на

задължението се намира на лист 69-ти.

Приложено е копие от ИМ на „С.“ ЕООД против „П.-Б.“ ЕООД и Т. Н. З. с правно основание чл.135 от ЗЗД за прогласяване на относителната недействителност на покупко-продажбите извършени за описаните 10 имота, предмет на принудително изпълнение за погасяване на задълженията на „П.Б.“ЕООД към този кредитор, както и е депозирана ИМ от 14.10.2015г. от М.П.П. ЕООД против същите двама ответници на същото основание чл.135 от ЗЗД, като и двете ИМ са вписани в СВ при РС-ПазарД.к.

С влязло в сила решение на РС-ПазарД.к от 01.08.2016г. по гр.д. №2710/2015г. е уважен иска на М.П.П.“ ООД по чл.135 от ЗЗД против „П.Б. ЕООД и Т. З. по отношение и на десетте продажби на недвижими имоти като сделките са обявени за относителни недействителни по отношение на ищеца по спора.

С молба вх.№15171 от 04.10.2021г. дружество “Е.У.К.“ ЕООД е поискало да бъде конституирано като присъединен по право кредитор на основание чл.459 от ГПК предвид сключения договор за цесия между него и цедента „М.П.П.“ от 02.01.2019г. прехвърлил вземанията си на цесионера „Е.У.К. ЕООД които има към „П.Б. ЕООД, като е представен и договор за правна защита за уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение от 500лв на адв.Н. А., заплатени по сметка/л.451/ приложен е и договор за цесия от 02.01.2019г.-л.452.

Присъединен по право е и вискателя „С.“ ЕООД по искова молба по чл.135 от ЗЗД-л.489 -06.10.2021г,374.

Уважен е и иска по чл.135 от ЗЗД предявен от първоначалния вискател “Д. + ЕМ И.Л.“ против длъжника П. -Б. „ЕООД и физическото лице Т. З. за процесните 10 имоти предмет на разпоредителни сделки между двамата ответници.

С молба №15170 от 04.10.2021г./л.405/ дружеството „С.“ ЕООД е поискало да бъде присъединено по право като кредитор по чл.495 относно исквата си молба по чл.135 от ЗЗД против длъжника „П.Б.“ЕООД, като са посочени в молбата размерът на разноските за първа инстанция-главница от 42221.10лв с лихва от 01.12.2015г.; разноски -1688.84лв държавна такса + допълнителна ДТ от 14лв, депозит за вещо лице 300лв, адв. възнаграждение от 1500лв за първата инстанция; за въззивното производство-1700лв по

банково бордеро от 03.08.2020г.; по ИД №298/2019г. на ЧСИ П.- 500лв разносики; **общ размер на вземането** от 47923.94лв, от които главница като сбор 42221.10лв със законна лихва от 01.12.2015г., а разликата до 47923.94-неолихвяема. Направено е уточнението че производството не е приключило с окончателен съдебен акт-гр.д.№74733/2015г. на СРС и в.гр.д.№ 2484/2021г. на СГС; че за събиране на това вземане е образувано ИД №298/2019г. на ЧСС П.. Счита, че има качеството присъединен вискател по право съгласно чл.459 ГПК с права по т.5 от ТР №2/2013г. ОСГТК на ВКС.

Установява се, че по изпълнителното дело/ №20218870400284 по описа на ЧСИ Д. за 2021г. е изготвено разпределение от 24.10. 2022г. , съдържащо следните параметри:

**ВЗИСКАТЕЛИ**, изброени в 7 подточки и със вземания, както следва:**1.1 Първоначален вискател** както и с присъединени вземания „И. И П.“ ЕООД чрез адв. И. И. придобил това качество, чрез договор за цесия от 18.03.2021г. между цесионера „И. И П.“ ЕООД и цедент “К.Д.М.“ ЕООД, последният имащ качеството на цесионер по предходен договор за цесия от 15.03.2021г. сключен с първоначалния вискател по делото и цедент „ по първия по време договор за цесия „Д. +ЕМ И. Л.“ за същото вземане.

**1.2.Присъединен вискател** ТД-НАП Бургас-правно основание по чл.458 от ГПК.

**1.3 Присъединен вискател** Отдел МД и ТБО към съответната община-чл.458 от ГПК.

**1.4.Присъединен вискател** „И. и П.“ ЕООД на основание уважени от праводателя му по първата цесия „Д. +ЕМ И. Л.“ и против длъжника „П.Б.“ ЕООД и Т. Н. З. искове по чл.135 от ЗЗД с които са обявени за недействителни по отношение на Д.+ ЕМ И. Л.“ договори за покупко-продажби на недвижими имоти предмет на извършената по изпълнението в последствие публична продан;

**1.5. Присъединен вискател /цесионер/ Е.У.К. ЕООД** по договор за цесия от 02.01.2019г. с цедент “М.П.П.“, съгласно удостоверение на ЧСИ П. по ИД №20199040400298.

**1.6.Присъединен вискател** С. ЕООД- присъединен по право кредитор по чл.459 и вписана ИМ в СВ от 14.10.2015г.

**1.7.Присъединен вискател „И. и П.“ ЕООД** по двата договора за цесия от 15 и от 18.03.2021г. ведно с всички принадлежности

Като **единствен длъжник** е посочен: „П.-Б.“ ЕООД.

В табличен вид са изброени предявените вземания общо в **11** пункта, като вземанията на първоначалния вискател „И. И П.“ ЕООД са по първоначалните три изпълнителни листа, с разбивка на вземанията по всеки един от трите ИЛ като **главница, законна лихва, разноси по изпълнителния лист; адвокатско /юрисконсултско възнаграждение по изпълнителния лист. В отделна точка са вписани разноските по изпълнителното дело, включваща графа /6/ адвокатско /юрисконсултско възнаграждение/; графа разноси по пред други СИ /7/; графа платени разноси от вискателя с ДДС/8/ графа неплатени от вискателите разноси с ДДС; графа такса по т.26 с ДДС с приспадна такса по т.20 от Тарифата към ЗЧСИ платена от първия вискател и общо вземания по изпълнителното дело; Изчислен е общия размер на вземания. В графите касаещи присъединените вискатели са посочени размерите на вземанията на отделните присъединени вискатели по издадените от другите съдебни изпълнителни удостоверения за размера на дълга, както и удостоверенията от НАП и МДТ на съответната община.**

Според ЧСИ Д. **общият размер** на вземанията по изпълнителното дело, вискателят „И. и П.“ ЕООД, по първия изпълнителен лист /дата на присъединяване на вземането -от 20.11.2017г./ размерът на вземането е от **270987.67лв**; по втория ИЛ от 23.08.2019г./дата на присъединяване на вземането е от **256907.48лв**, а по третия ИЛ от **18.03.2021г.** е от **427344.64лв**; **Вземанията на НАП Бургас по удостоверение са в общ размер на 125807.73лв; на отдел МД и ТБО 592.65лв; на Е.У.К. -58166.07лв, на С. ЕООД-83163.14лв и на „И. И П.“ по ИЛ /четвърти/ по ч.гр.д.№7358/2021г. още 400.342.72лв**

Отразено е изрично, че предмет на Разпределението е извършена публична продажба на 10-те недвижими имота проведена за времето от 03.09. 2022г. до 03.10.2022г., като подлежащата на разпределение сума е от **721427.80лв.**

**Сумата е разпределена както следва:**

**1.За погасяване на вземанията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД-вземания за**

разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение, като първо са погасени разноските по най-старото и най-обременително задължение за разноски по ИЛ от 20.09.2017г. по гр.д.№64643/2017г. на СРС от **17904.28лв**, като разноските по другите два ИЛ по ч.гр.д.№ 325/2019г. на РС-Бургас от 14530лв и по ч.гр.д.№1318/2021г. на РС-Бургас от 15000лв не са погасени нито изцяло нито частично. За тези разноски няма предвидени средства за погасяването им.

**На присъединения вискател „Е.У.К. ЕООД** от вземане за разноски пред други СИ и платени разноски от вискател с ДДС/т.7 и т.8/ в общ размер на **5115.68лв** са погасени **само разноските платени от вискателя от 900лв**. На същото дружество за уважения иск по чл.135 от ЗЗД и присъдени **разноски от 15000лв т.4 е погасено цялото вземане; На присъединения вискател С. ЕООД** са признати разноски по ИЛ за две съдебни инстанции в общ размер на **3314.71лв/ 1522.29лв +1792.42лв/** по гр.д.№2484/2021г./; **На присъединения вискател „И. и П.“** по ИЛ по ч.гр.д.№7358/21г.- РС-Бургас - **9584лв** погасени **само 84лв** / по т.8-платени разноски от вискателя с ДДС./в т.1.11 и т.1.12/ са погасени такси на ЧСИ като при дължими 1818.72лв са погасени само **1685.28лв**, а от пропорционалната такса по **т.26 от 53315.35лв са погасени 22254.41лв**.Общият размер на вземанията за погасяване за реда е от **47642.68лв**.

**2.За разпределяне на вземанията по чл.136 ал.1 т.2 от ЗЗД-вземания на държавата, за данъци върху имота или МПС“**-в този Раздел са посочени единствено вземанията на ОМД и ТБО- към съответната община от **157.29лв**, като са погасени изцяло.

**3. По чл.136 ал.1 т.6 от ЗЗД-вземания на държавата, освен тия за глоби** – като в този раздел са включени публични вземания на държавата от **119085.68лв** за ТДНАП-Бургас и Отдел МД и ТБО“ към съответната община от **371.85лв**, като е посочено, че **тези вземания не се разпределят** тъй като съдебните решения по чл.135 от ЗЗД няма действие спрямо този кредитор.

**4. Вземания по чл.136 ал.3 от ЗЗД-вземания с еднакъв ред удовлетворявани съразмерно:**

**4.1. Вземане на „И. и П.“ ЕООД- по ИЛ по гр.д.№ 4643/2017г. на РС-С. -разноски за ДТ и адв.възн. по гр.д. /5192.33лв/ + законна лихва по ИЛ/83740.04лв/ + главница по ИЛ /161556.34лв/, в общ размер 250488.71лв**

**- погасени 121496.67лв или 48.50% от размера на вземането.**

**4.2. Вземане на „И. И П.“ ЕООД- по ИЛ по ч.гр.д.№325/2019г. на РС-Бургас- разноски по изпълнителното дело за адв.възн. /14530лв/ +разноски за адв. възн. по гр.д. /9231.13лв/+законна лихва по ИЛ/61795.30лв/ +главница по ИЛ-161556.34лв или общо 247112.77лв , от които погасени 116025.84лв или 46.96% от размера на вземането**

**4.3. Вземане на „И. И П.“ ЕООД- по ИЛ по ч.гр.д.№1318/2021г. на РС-Бургас-разноски по изп.дело за адв. възнаграждение /15000лв/ + разноски по гр. дело за ДТ и адв.възн. /20962.25лв/+ законна лихва по ИЛ /54480.39лв/ +главница по ИЛ/ 323112.68лв/ или общо вземане от 413555.32лв от което са погасени 195357.48лв или 47.24% от размера на вземането.**

**4.4. Вземане на Е.У.К. ЕООД- по удостоверение по ИД №20199040400298 по описа на ЧСИ П. ,продължено от ИД №20178480401752 по описа на ЧСИ Р. А. -платени такси от взискателя по изп.д. /4215.68лв/ + разноски по изп.д. за адв. възнаграждение /500лв/+ разноски по гр.д. за ДТ и адв.възн. /13721лв +неолихвяемо вземане по ИЛ/6927.88лв/ +законна лихва по ИЛ /2020.35лв + главница по ИЛ/24571.79лв/или общо вземане от 51956.70лв от което са погасени 23843.51лв или 45.89% от размера на вземането.**

**4.5. Вземане на „С.“ ЕООД- -по вписана искова молба и решение по в.гр.д.№2484/2021г. на СГС-разноски по изпълнителното дело за адв.възнаграждение /500лв/+разноски по гр.д. по решение -1780.55лв+ законна лихва по решението /29790.84лв/ + главница по решението /42571.10лв/ или общо вземане от 74642.49лв от което са погасени 34154.87лв или 45.76% от размера на вземането.**

**4.6. Вземане на „И. И П.“ ЕООД по ИЛ по ч.гр.д.№7358/2021г. на РС-Бургас -разноски по изп.дело за адв. възн. от /9500лв/+разноски по гр.д. за ДТ и адв.възн. -/21462.25лв/+ законна лихва по ИЛ /33029.30лв/ + главница по ИЛ /323112.68лв/ или общо вземане от 387104.23лв от което са погасени 182749.46лв или 47.21%.**

Предвид така изнесените данни за размера на вземанията на кредиторите, следва да се отчете в глобален план, че вземанията на „И. и П.“ ЕООД по чл.136 ал.3 от ЗЗД са в общ размер на **1298261.03лв** , на Е.У.К.



**ЕООД- са 51956.70лв и на С. ЕООД-74642.49лв, като вземането на И. И П. ЕООД е близо 25пъти /двадесет и пет пъти /24.99// по-голямо по размер спрямо това на Е.У.К. ЕООД, а спрямо вземането на С. ЕООД е близо 17.39 пъти по-голямо, като погасяването на вземанията е съразмерно едно спрямо друго доколкото разликите в процентно съотношение са незначителни, несъществени и са в рамките на допустимото-между 1-2.74%, а не в пъти на база общия размер на вземанията на отделните вискатели.**

В заключителната част на Разпределението ЧСИ е посочил, че общия размер на вземанията които се погасяват по този ред е от **673627.83лв**, а сумата която се прихваща от вземанията на конституирания вискател „И. и П.“ЕООД е от **633617.73лв**, като във връзка с проведената публична продажба на основание чл.492 във връзка с чл.495 от ГПК обявеният за купувач на имотите „И. и П.“ ЕООД следва да **внесе 63870.38лв** за съразмерно изплащане на част от вземанията на **другите присъединени вискатели**, както и дължими такси по обявения за купувач в размер на **23939.69лв**.

**Обжалваното Разпределение на ЧСИ Д.Д. е валидно и допустимо.**

Постановено е от надлежен и компетентен съдебен изпълнител, по предвидения процесуален ред и форма и в резултат на извършена публична продажба то изпълнителното дело, като предмет на разпределяне е сумата за която е определен за купувач на всичките 10 изнесени на публична продажба недвижими имоти от наддавача и първоначален вискател по изпълнението „И. и П.“ ЕООД в общ размер на **721427.80лв**, и **доколкото сумата не е достатъчна** да удовлетвори всички вземания на всички вискатели /кредиторите по изпълнението/ което налага нейното разпределение при спазване на поредността предвидена в чл.460 от ГПК-приоритетно отделяне на суми за изплащане на вземанията които се ползват с право на предпочтително удовлетворяване в поредността разписана в чл.136 ал.1 и ал.2 от ЗЗД, а останалата част -между другите вземания по съразмерност.

Въззивният съд напълно споделя мотивите на ЧСИ Д.Д. изложени към изготвеното и обжалвано Разпределение като съответни на материалния и на процесуалния закон и съобразени със спецификата и характера на производството по изготвяне на Разпределение по чл.460 от ГПК. Няма допуснато нарушение от ЧСИ както по отношение законосъобразното

определяне на групата на вземанията ползващи се с право на предпочтително удовлетворение така и на групата на другите вземания разпределяни по съразмерност съгласно чл.136 ал.3 от ЗЗД.

### **I. По въпросите поставени в жалбата на „Е.У.К.“ ЕООД**

#### **Жалбата е допустима, но е неоснователна по същество.**

Не са налице твърдяните от жалбоподателя пороци по отношение нищожността на договорите за цесия довели като краен резултат, по изпълнителното дело надлежно да се конституира като правоприемник на първоначалния вискател „Д.Е.И. Л.“- цесионера „И. И П. ЕООД.

Договорът за цесия от 15.03.2021г. сключен между цедента и първоначален титуляр на вземанията по описаните четири изпълнителни листа, Д. +ЕМ И.Л. и ЦЕСИОНЕРА „К.Д.М. ЕООД е валиден и действителен. Същият е подписан от представител на дружеството цедент и е поставен надлежен печат на това дружество, съдържащ съществените реквизити на цедента като наименование на цедента, седалище, адрес на управление и държавата в която е регистрирано и вписано в съответния търговски регистър и други индивидуализиращи продавача на вземанията елементи, които съответстват и на съдържанието на самия договор за цесия. Положен е собственоръчен подпис върху печата и на мястото определено за цедента. Дори договорът да е подписан от лице действащо без представителна власт на търговеца тъй като се касае за възмезден договор между търговци, приложимата норма е чл.301, от Търговския закон предвиждаща че при липса на възражение от търговеца сделката се валидира, като сключена от него в хипотеза когато някой действа от негово име без представителна власт. **Чл. 301 от ТЗ гласи:** Когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването, тоест сделката е напълно редовна и възпроизвежда правото си действие. **Нещо повече,** освен подпис от представител на цедента е поставен и нарочен печат изходящ от дружеството, тоест представителят разполага и със съответния официален удостоверителен знак индивидуализиращ по несъмнен начин кой е носителя на качеството на цедент по договора. Следователно договорът за цесия е възпроизвел правното си действие тъй като и до момента не е прогласен евентуално за нищожен или унищожаем по общия исков съдебен ред по иск

на заинтересована за това страна. В случая заинтересован като ищец да иска прогласяването му за нищожен или унищожаем биха могли да бъдат страните по договора за да се освободят от неговите обвързващи клаузи. Договорът би могъл да бъде оспорен от цедента или от цесионера. Такова оспорване по исков ред няма направено. Евентуално цедента би могъл да твърди, че подписът положен в договора от негово име не произхожда от него нито от негов надлежно упълномощен пълномощник и че същият веднага е възразил по действията на пълномощника без представителна власт за сключването му, за да отпадне действието на договора. Това е страната която от момента на узнаването на договора може да оспори истинността му и да иска прогласяването на неговата нищожност защото има интерес от това. Цесионерът по договора има същите права защото е страна която е придобила срещу заплащане права за събира и да се удовлетворява от вземания на продавача/цедента/, които му се прехвърлят. Тази страна също не се е възползвала от този процесуален ред за да се освободи от действието на този договор. Приобретателя по втората цесия „И. и П.“ ЕООД също би могъл да иска да се прогласи по исков ред договора за цесия /и двата/ за нищожен ако има интерес от това и да не бъде обвързан от клаузите му.

В случая, ако е имало някакъв порок на договора той е отстранен чрез изпълнението му и доколкото цедента Д. +ЕМ И.Л. е потвърдил сключването му му с факта на възмездното прехвърляне на вземанията си срещу П. Б. ЕООД в полза на цесионера „К.Д.М.“ ЕООД. Договорът не е нищожен дори да е подписан от лице без представителна власт, доколкото след узнаването от търговеца цедент, последният изрично не е възразил по начина и формата на сключването му и по прехвърлянето на вземанията нито е оспорил положения печат на дружеството като цедент по договора.

Е.У.К. ЕООД няма правен интерес да възразява в производството по обжалване на Разпределението, че първоначалния вискател „И. и П.“ ЕООД придобива това качество в резултат на две последователни сделки-договори за цесия от праводателя си „Д. +ЕМ И. Л. защото както се посочи нищожността договора за цесия с който вискателят се легитимира като страна в разпределението не може да бъде въведена в изпълнителното производство по обжалване на Разпределението. Нищожността следва да бъде заявена по исков ред и при доказан правен интерес на трето за сделката лице и едва след уважаването на иска по чл.26 от ЗЗД, със сила на присъдено

нещо да се иска заличаване на взыскателя цесионер по нищожния договор, като вземането обаче продължава да съществува на страната на праводателя му.

Производството по чл.463 от ГПК има точно определени параметри на проверката и предмет на разглеждане. Същото не е свързано по никакъв начин с въпроса за елиминиране от участие в Разпределението на определен правен субект-надлежна страна /първоначален взыскател/ в изпълнителния процес, който е приет за такъв от съдебния изпълнител на база извършена съответна документална проверка по изпълнителното дело и спорове и възражения не са въведени от другите страни по изпълнението по този въпрос. Отстраняването на страна като взыскател по изпълнението респективно от участие в Разпределението следва да се извърши след проведен самостоятелен исков процес в който със сила на присъдено нещо да бъде установено , че тази страна изобщо няма качеството на взыскател /кредитор по изпълнението по цесията/ или ако е имала такова, то тя го е загубила по един или друг начин. Изследването на този въпрос в производството по обжалване на Разпределението по чл.262 и чл.263 от ГПК е недопустимо, още повече, че се повдига за първи път едва с жалбата от страна по изпълнението, при все че същата следва да е била наясно с евентуален порок на правоприемството по изпълнението от което като правоприемник по изпълнението чрез последователно сключени два договора за цесия този взыскател „И. И П.“ ЕООД черпи процесуалните си права за надлежна страна в изпълнението -кредитор по правоприемство чрез сключен договор за цесия на вземането на първоначалния взыскател. Затова и по същество възражението за нищожност на договора за цесия не може да бъде разглеждано в производството по обжалване на Разпределението по чл.463 от ГПК, доколкото както неколккратно се посочи това следва да стане в самостоятелен исков процес и в състезателно производство с участието на всички заинтересовани страни, с ангажиране на съответните доказателства от страните, а не чрез препращане и вменяване в задължения на съда служебно да събира доказателства, каквито правомощия в случая не притежава по обясними причини изложени по-горе. Следва да се отбележи и това, че в случая не се касае за приложение на императивни материално-правни норми от съда от една страна, а от друга за назначаване на експертиза само при установеност на претенция, но без яснота за точния ѝ размер, каквито

твърдения в случая не се излагат от жалбоподателя и доколкото назначаването на една такава експертиза касае установяване по същество относно автора на положения подпис, който подпис няма съществено значение в хипотеза когато подписът в договора не е оспорен от действително заинтересованата страна-цедента „Д. + ЕМ И.Л.“ и продавач на вземането си, нито възражения в тази връзка да са въведени по съответния процесуален ред и от приобретателя по договора „К.Д.М. ООД, както и от „И. И П. ЕООД. Предвид липсата на възражения от страните по договора, в частност на цедента чиито подпис се оспорва, то следва да се приеме, че както се посочи, че при условията на чл.301 от ТЗ сделката се валидира. Предвид изложеното, а и на другите съображения относно положения печат и съдържание и подпис върху договора от името на цедента, то следва да се остави без уважение твърдението на жалбоподателя, че „И. и П.“ ЕООД няма качеството на вискател по изпълнителното дело.

**По въпроса за твърдяното неправилно приложение на нормата на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД.**

Нормата предвижда, че се ползват с право на предпочтително удовлетворение в реда, по който са изброени следните вземания:

**1.Вземанията** за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. чл. 134 и 135 от ЗЗД – от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси; Коментира се че на вискателят „И. И П.“ ЕООД ЧСИ е признал за погасяване привилегировано вземане в размер на 17904.28лв от които 7200лв за адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело №284/2021г. и 10704.28лв платени разноси от вискателя с ДДС, по точки 6 и т.8 от Таблицата .За адвокатското възнаграждение жалбоподателя твърди, че то е платено по договор за правна защита, и се намира в том Първи л.19 по присъединеното ИД 2933/2017г. на ЧСИ Т. М. и че този договор за правна защита е нищожен защото липсва дата, липсва реквизит и че подписът като възложител по договора за правна защита и съдействие не е на името на вискателя „Д.+ ЕМ И.Л.- не е на законния представител М.С. поради което няма доказателства да е сключен такъв договор. За заявеното оспорване на договора като нищожен важат същите постановки изложени по-горе и по отношение на договора за цесия. Допълнително, този договор е представен с

молбата за образуване на изпълнителното дело, тоест съставен е преди дата или най-късно на дата 20.11.2017г., договорът не е оспорен от насрещната страна по изпълнението-длъжника ПАОУЪРСКРИЙН Б. ЕООД която най-пряко е заинтересована да установи нищожност, но че такава нищожност не е установена по исков ред да за се приеме, че по него няма разместване на блага и заплащане на адвокатско възнаграждение и че този документ е бил известен на настоящия жалбоподател още от момента на присъединяването му като вискател по изпълнението-02.01.2019г./виж договора за цесия/ и конституирането му като страна в изпълнителното производство и още от този момент е можел да го оспорва по общия исков ред като нищожен, респективно, че по него няма плащане на адвокатско възнаграждение, а не да се оспорва и то чрез възражение едва в производството по обжалване на Разпределението. За сумата от 10704.28лв платени разноси от първоначалния вискател липсвало доказателства по делото. Доводът не отговаря на истината-Приложени са сметки с описани действия по Тарифата извършени от ЧСИ и платени от вискателя -на /л.500/-сметка на ЧСИ от 04.08.21г.—**246.72лв** по действия по т.20, т.5, т.5;т.10, т.5,т.3 и т.31 от Тарифата към ЗЧСИ по искане на К.Д.М. сметка от 01.09.2021г.-**1061.04лв**-по т.11/л.502/; л.504- сметка от 30.09. 2021г.- **9396.52лв**-по т.20; л.1077-сметка от 16.09.22г.-84лв по т.11 и по т.5; Извършени плащания със заявление и приложения-л.235 , вх.№12370 от 04.08.2021г.-л.235 -л.237 -**246.72лв+1061.04лв**.

**Привилегированото вземане** по т.1.10 на „И. И П.“ ЕООД- от 9584лв-разноси по изп. лист № ЧГД №7358/ 2021г. на РС-Бургас- вземането според жалбоподателя не се ползва с право на предпочтително удовлетворяване съгласно т.6 от ТР №2/2013г. на ОСГТК. Неправилно се интерпретира от жалбоподателя тълкувателната норма. Последната има в предвид разноси направени по изпълнителното дело от първоначалния вискател по осъществяване на изпълнителния способ, в който се включват разноските му по образуване на изпълнителното дело и за възнаграждение за един адвокат.

Посочено е като привилегировано в случая само вземането за възнаграждение за един адвокат, който е представен за образуване на делото **9500лв** заплатени в брой-/л.955/-договор за правна защита и съдействие от **04.07.2022г.** от вискателя „И. И ПАРТННЬОРИ“ ЕООД и адв.И. И. за процесуални действия по образуването пред ЧСИ Д. ИД №284/2021г. /

уговореният и заплатен в брой адвокатски хонорар е преди конституирането на страната като първоначален вискател на вземането по цесия от 18.02.2022г., -конституирана е на 07.07.2022г. /л.960/, като следващите претендирани хонорари не са включени в този ред, а се разпределят на общо основание. Касае се за първо адвокатско възнаграждение на новоконституирана като вискател страна, на мястото на праводател цедент за вземане на първоначален кредитор по който е образувано изпълнителното дело/дружество Д. + ЕМ И. Л.“, а сумата от 84лв са разноси по изпълнителното дело

**По т.1.12** от разпределението неправилно било признато като привилегировано вземането на ЧСИ от **1818.12лв** по т.9 от Таблицата на стр.3-вземане за неплатени такси на ЧСИ доколкото неправилно било признато това вземане тъй като такава такса не е платена.

#### **Възражението е неоснователно.**

Съгласно т.3 от ТР №2/2021г. от 22.11.2022г. на ОСГТК на ВКС с разпоредбата на 136 ал.1 т.1 от ЗЗД в първия ред специални привилегии са поставени вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл.134 и чл.135 от ЗЗД– от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси. Общият правен режим на привилегиите (чл.136 и чл.137 от ЗЗД) не съдържа правило, указващо предметния и персоналният обхват на вземанията за разноси по индивидуалното принудително изпълнение по смисъла на чл. 136 ал.1 т.1 от ЗЗД (за разлика от специалните норми относно разноските по несъстоятелността – чл.722 ал.1 т.3 и чл.723 от ТЗ). В понятието „разноси по изпълнението“, употребено от законодателя в разпоредбите на чл. 79 и чл.435 ал.2 от ГПК, се включват и **таксите по изпълнението**, като и самият законодател ясно сочи това чрез заглавието и съдържанието на чл.79 от ГПК. При това положение няма основание понятието „разноси по принудителното изпълнение“, употребено в разпоредбата на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, да се тълкува по различен начин.

Допълнено е, че регламентираният в чл.79 от ГПК общ принцип за отговорността за разноси в изпълнителното производство, – че те се понасят от длъжника (освен в изрично посочените от закона случаи), намира своето основание в това, че изпълнителното производство е сурогат на доброволното

изпълнение – от страна на длъжника липсва добросъвестно изпълнение на гражданските правоотношения, които в случаите на образувано изпълнително дело са и съдебно потвърдени. Именно това неправомерно поведение на длъжника е повод за образуване на изпълнителното производство, поради което по принцип разноските за същото не се възлагат в тежест на кредитора (взискателя), а в тежест на длъжника. **Член 79 ал.2 от ГПК изрично разпорежда, че макар и взискателят да не е внесъл (заплатил) таксите по изпълнението, те се събират от длъжника.** В т.11. от ТР №2/2013г. от 26.06.2015г. по тълк.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС е прието, **че невнесените от взискателя авансово дължими такси се събират от длъжника, когато той отговаря за тях, като в мотивите е разяснено, че те съставляват публично вземане на държавата, респективно – частно вземане на ЧСИ, но не е разискван въпросът дали съставляват привилегировани вземания или не, тъй като този въпрос е извън предмета на тълкуване по тази точка.**

**Несъмнено в случаите, когато авансово дължими такси по изпълнението са заплатени (внесени) от взискател, същите съставляват разноски (разходи) за този взискател.** Отговор на въпросите кои разноски и на кои взискатели се ползват с привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД е даден с т.6 от ТР №2 от 2013г. от 26.06.2015г. по тълк.д.№ 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, като там е възприето принципното разрешение, **че в първия ред на специалните привилегии се включват направените от взискателя разноски по изпълнението, които са необходими за осъществяването на конкретния изпълнителен способ, чрез който е получена сумата, подлежаща на разпределение.** В мотивите, макар и неизчерпателно, **изрично са посочени сред тези разноски на взискателя: (внесените от него) такси за налагането на запор върху вещта или вземането, или за възбрана по изпълнителното дело, за извършването на опис и публична продажба на вещта; както и таксите по образуването на изпълнителното дело – в зависимост от това дали е поискано извършването и на други изпълнителни способности, както и от стойността на имуществото на длъжника, върху което те са насочени.** И в тази точка от цитираното тълкувателно решение не е разискван въпросът дали публичното вземане на държавата, респективно – частното вземане на ЧСИ към длъжника за невнесените от взискателя, но дължими такси, се ползват или не с привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, тъй като този въпрос



е извън предметния обхват на тълкуване и по тази точка.

**Изводът който се прави от ОСГТК на ВКС в тази връзка е, че след като таксите по изпълнението (включително авансово дължимите такива) съставляват „разноски по изпълнението“ по смисъла на чл.79 и чл.435 ал.2 от ГПК, респективно – „разноски по принудителното изпълнение“ по смисъла на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, но без последната разпоредба (а и другите две) да сочат титуляра на (кредитора по) това вземане за разноски към длъжника (взискателят, който ги е направил, или държавата, респективно – ЧСИ, когато таксите не са внесени от взискателя), то критерият дали това вземане се ползва с привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, е не дали таксите са вече внесени или не, нито вида и характера на вземането – частно или публично, а дали тези такси са начислени и необходими за осъществяването на конкретния изпълнителен способ, постъпленията от който се разпределят. Изводът е, че във всички случаи тези такси следва да бъдат начислени от органа по принудителното изпълнение (без значение ДСИ или ЧСИ) и следва да бъдат събрани от него от длъжника, когато последният отговаря за тях. При това положение и след като съгласно задължителната практика на ВКС цитираната т.6 от ТР №2/2013г. по тълк.д.№2/2013г. на ОСГТК на ВКС, в случаите когато таксите са внесени от взискателя и са начислени и необходими за осъществяването на конкретния изпълнителен способ, чрез който е получена подлежащата на разпределение сума, частното вземане на този взискател се ползва от привилегията по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, то няма никакво основание в същите тези случаи, но само защото таксите не са предварително внесени, от тази привилегия да не се ползва публичното държавно вземане, респективно – частното вземане на ЧСИ за същите необходими такси (разноски) по изпълнението. В случая данните от изпълнението сочат на именно такъв характер и естество на невнесените предварително авансови вноски от взискателя, поради което същите са начислени в Разпределението от ЧСИ Д. като привилегировано вземане.**

**По въпроса за привилегированото вземане на присъединения взискател жалбоподателя „Е.У.К.“ ЕООД от 500лв разноски за адвокатско възнаграждение по настоящото изпълнително дело т.6.-стр.3, според жалбоподателя ЧСИ неправилно не е отчел това вземане като привилегировано, и да го включи в реда по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД както и**

вземането от 900лв възнаграждение за вещо лице за повторна оценителска експертиза по същите съображения.

**Доводът е несъстоятелен, като в Разпределението са включени с привилегия разноските на кредиторите по Павловия иск само за разноските по чл.135 от ЗЗД, но вече като адвокатски хонорар по изпълнителното дело право на привилегия /на предпочтително удовлетворяване/ има само първоначалния кредитор за образуване на ИД и възнаграждение за 1 /един/ адвокат, като в т.6 на ТР 2/2021г. изрично са изключени от кръга на страните ползващи се с предпочтително удовлетворяване разноските на присъединените вискатели, каквото качество несъмнено има жалбоподателят „ЕКО УСЕТ КЪМПАНИ“ ЕООД. Той не е първоначален вискател нито правоприменик на първоначален вискател по изпълнителното дело, а е цесионер на вземане прехвърлено му от присъединен вискател. По въпроса на възнаграждението за вещо лице от 900лв за повторната оценителска експертиза, същото изрично е записано като привилегировано вземане и е отнесена сума за пълното му погасяване-л.1352-т.1.6-заплатени разноси от вискател—т.8-виж и разпореждане на ЧСИ от 27.06.2022г.-л.953/. Съгласно т.6 от цитираното ТР №2/2013г. не се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД никакви разноси на присъединени вискатели, освен разноските по исковете по чл.134 и чл.135 от ЗЗД, когато са направени от тях. Тези разноси се ползват с право на предпочтително удовлетворяване по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД и когато са направени от първоначалния вискател; но когато в разпределението участват зложни и ипотечарни кредитори, на които оспорените с иск сделки не са противопоставими поради поредността на учредяването на залога или ипотеката, както и други присъединени кредитори със специална привилегия по чл.136 ал.1 т.3 и т.4 от ЗЗД, те се включват след тях - в реда преди първата по ред обща привилегия; а когато в разпределението участват и кредитори с привилегия по чл.16 ал.3 от ЗОЗ - преди техния ред. В случая няма правно основание да се включва като привилегировано вземане адвокатското възнаграждение по изпълнителното дело на присъединения вискател „Е.У.К.“ ЕООД.**

**По въпроса за невключено като привилегировано вземане на присъединения вискател Е.У.К. ЕООД по удостоверението на ЧСИ П. изх.**

№49241 от 31.12.2021г. за сумата от **4215.68лв**-разноски за събиране на същия дълг и още разноски пред други ЧСИ -по ИЛ-01.08.2018г.-**2200лв**, по ИЛ от 26.03.2018г.-**1500лв** и по ИЛ от 17.09.2019г.-**11521лв** или общо **15221лв**, като по т.4.4 била включена **само сумата от 13741лв**. Както изрично е записано в разпоредбата на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД привилегия имат само разноските по искове по чл.135 от ЗЗД и че в случая **само ИЛ от 26.03.2018г.** и решенията по гр.д.№2710/2015г. на РС-ПазарД.к и в.гр.д. №876/2016г. на ПОС **касят разноските по иска по чл.135 от ЗЗД/виж л.1338-1329/**.Това са разноските направени по прекият иск за признаване на относителната недействителност на прехвърлителните сделки извършени от длъжника по изпълнението „П.Б.“ ЕООД с трето лице Т. З. З., с оглед започване на принудително изпълнение срещу тези имоти като собственост на длъжника. **Другите изпълнителни листа касаят присъдени разноски в полза на праводателя на Е.У.К. като не става ясно какъв е предмета на тези спорове**, които се водят между същите страни, но е безспорно, че производството по уважаване на исковата претенция по чл.135 от ЗЗД е приключила окончателно / пред РС и ОС-ПазарД.к-прогласена относителна недействителност на договора за покупко-продажба от 19.12.2014г. обективиран в н.а. №91, том XIII, рег.№17014 от 19.12.2014г. -нотариус Анета Илкова -район на ПазарД.шки районен съд/, с позитивно решение за ищеца, **тоест липсва основание за повторно** завеждане на същия иск или поне страната не е представила такива данни в изпълнителното производство. **Тези разноски нямат характер на привилегировано вземане защото нямат такъв произход, който законът да предвижда** и че в случая страната /жалбоподателят/ която твърди обратното не е го е доказала пред ЧСИ по съответния ред, както и в настоящия процес. **Изпълнителният лист от 17.09.2019г. /л.1338/ е издаден от СГС по търговско дело №6589/2015г. с присъдени разноски на М.П.П. ЕООД от 4317лв, 4204лв и още 3000лв платими от „П. -Б.“ ЕООД са по претенция по чл.55 ал.1 пр.3 от ЗЗД за сумата от 60167.50лв /ИЛ на Апелативен съд-С.-06.12.2017г.-в.т.д. №3255/2017г. само за главницата, дължима на отпаднало основание по развален договор за покупко-продажба PSMS20141008 от 08.10.2014г./.** **В другият/третия/ ИЛ от 01.08.2018г. на Окръжен съд Пловдив по т.д.№ 335/2017г. няма яснота разноските за какво производство са присъдени - 1500лв за адвокатско възнаграждение; 200лв разноски пред Апелативен съд -**

Пловдив по частна жалба и 500лв адвокатско възнаграждение / търговско дело №335 от 2017г. по описа на Окръжен съд Пловдив/. И по трите ИЛ няма очевидна връзка с приключилото гр.дело по чл.135 от ЗЗД по описа на РС-ПазарД.к. ЧСИ правилно е приложил нормата на закона като е съобразил и постановките на цитираното ТР.

**По въпроса** за авансово заплатените такси при ЧСИ П. от жалбоподателя както се посочи същите **не се ползват от привилегиата** по чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД защото сумата подлежаща на Разпределение не е постъпила по ИД по описа на ЧСИ П. /ИД № №298/201г./ по което първоначален вискател е настоящия жалбоподател, а по ИД на ЧСИ Д. в което производство жалбоподателят има **качеството само на присъединен вискател**, но не и на първоначален вискател, като правата им при Разпределението са коренно различни и не се покриват, включително и по отношение на привилегированите вземания.

**По въпроса за съразмерното удовлетворяване на вземанията от еднакъв ред между кредиторите.**

**ЧСИ Д.Д. е спазил точно разпоредбите на закона.**

Както се посочи вземането на първоначалния вискател “И. И П.“ ЕООД по еднакъв ред за съразмерното удовлетворяване е от 1298261.03лв, докато на присъединения вискател „Е.У.К.“ ЕООД е от 51956.70лв, а на присъединения вискател „С.“ ЕООД е от 74642.49лв или вземането на “И. И П. ЕООД е близо 25/двадесет и пет пъти/ по-голямо по размер от това на Е.У.К. ЕООД и близо 18 /осемнадесет пъти / по-голямо от това на С. ЕООД. Изразено в проценти погасяването на вземанията на първоначалния вискател „И. И П.“ ЕООД чрез изготвеното и обжалваното по съдебен ред Разпределение на ЧСИ Д., варира в границите между 46.96% и 48.50% погасяване на вземанията; по отношение погасяването на вземанията на Е.У.К. ЕООД същото е 45.89% , а по отношение вземанията на С. ЕООД погасяването е от 45.76%. Въззивната инстанция приема, че разликите в процентите на погасяване на вземанията на различните кредитори са несъществени, незначителни и допустими с оглед на характера и естеството на вземанията и че същите се доближават до абсолютната съразмерност на удовлетворяване на вземанията. В този смисъл начина и метода по който е достигнал ЧСИ до

размера на сумите които се погасяват е съответен на закона и изпълва изцяло съдържанието за удовлетворяване на кредиторите на вземания с еднакъв ред за удовлетворяване по съразмерност. В това отношение въззивната инстанция също не намира основание да мотивира извод за незаконосъобразност на Разпределението защото правилата по чл.136 от ЗЗД освен че са императивни, то същите в конкретния случай са напълно спазени от ЧСИ Д.Д..

**По въпроса по т.4.2 от Разпределението за включено вземане на “И. И П. ЕООД в размер на 14530лв** като адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело, която сума е заплатена в брой по договора за правна помощ и защита от 03.06.2021г. , **жалбоподателят на Е.У.К. ЕООД** се позовава на нормата на чл.3 ал.1 т.1 от Закона за ограничаване плащанията в брой /ЗОПБ/ над 10000лв които следва да се извършат само по банков път. Според жалбоподателя липсва платежен документ за извършено такова плащане и следователно сумата не е платена и не следва да се погасява. Същите доводи се излагат и по отношение включването на сумата от 15000лв като адвокатско възнаграждение по т.4.3 от Разпределението по уговорен по договор за правна защита от 07.03.2021г., с довод че не е заплатена в брой и че липсва плащане.

**Доводите са неоснователни.**

Неспазването на Закона за ограничаване на плащанията в **брой не означава като последица**, че такива плащания извършени в брой не следва да се зачитат, защото такива са уговорките между страните отразени в договора за правна помощ, но че законът не ги допуска. Договорът за правна помощ съответства на всички изисквания на закона по съдържание и задължителни атрибути както и е посочен изрично начина на плащането на сумата -в брой. /чл.32 и чл.33 от ГПК/. Тези реквизити са достатъчни да се уважи вземането за адвокатско възнаграждение защото то е доказано не само с уговорката с посочването на сумата и начина на плащането ѝ, но и чрез полагането на подписи от страните-представител и представляван. В Закона за ограничаване на плащанията в брой няма предвидена санкция за неспазването на ограничението която да се изразява примерно в отнемане в полза на държавата на сумата платена в брой над 10000лв или законът за признава служебно такива договори и плащания за нищожни и не пораждащи

правни последици за страните както и изобщо да не се зачита действието на един този договор по отношение на разменените престации като да се приема, че такива плащания в същност не са извършени надлежно. Предвидено е само носене на имуществена санкция и нищо повече, тоест няма основание да не се зачете плащането на процесната сума в каквато връзка са и постановките на Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК - 1. **Съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.** Само, когато е доказано извършването на разноси в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл.78 от ГПК. Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин - например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. Когато възнаграждението е заплатено в брой, този факт следва да бъде отразен в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение. **Акцентираща се на уговорките записани в договора за правна помощ и съдействие и изборите от страните начин на плащане-или в брой без ограничения за размера или по банков път за да бъде признато даването и получаването на адвокатския хонорар.** Тълкувателното решение е издадено след влизането на ЗОПБ в сила- ДВ, бр.16 от 22.02. 2011г., а именно на дата 06.11.2013г. като в него няма задължително указание плащанията извършени в нарушение на ЗОПБ как следва да се третира или евентуално да не се зачитат за валидни или договорите да се считат за нищожни.

**По въпроса за включени в Разпределението на 3 /три/ адвокатски хонорара по процесното изпълнително дело на “И. И П. ЕООД, в общ размер от 40 186лв, с доводи, че ЧСИ Д. не се е произнесъл с нарочен акт по приемането им и че той е прекомерен по размер и надвишава с три**

пъти /300%/ определените в Наредбата №1/2004г. размери, следва да се отбележи, че доводите са несъстоятелни. В производството по Разпределение съдебният изпълнител включва разходите за адвокатско възнаграждение така както са направени. В случая, на присъединения вискател и жалбоподател **Е.У.К. ЕООД** му е било в достатъчна степен известно още от момента на образуване на изпълнителното дело или поне от момента на присъединяването му като вискател по това изпълнително дело какви договори за правна помощ и съдействие и с какви уговорени адвокатски възнаграждения се предоставят от едната или от другата страна по изпълнението. Същите са приложени по делото. Жалбоподателят е следвало още в този момент и то далеч преди започване на производството по Разпределение, съгласно чл.460 /чл.456 и следващите/ от ГПК евентуално да възрази по основаниято на заплатеното адвокатско възнаграждение на първоначалния вискател **“И. И П. ЕООД**, по неговия размер, по неговата евентуална прекомерност предвид фактическата и правна сложност на изпълнението и да иска да бъде редуциран от съдебния изпълнител още преди за започне процедурата по изготвяне на Разпределението за да има яснота в крайна сметка и какви разноски като адвокатско възнаграждение ще бъдат включвани от ЧСИ в Разпределението. В случая такива възражения, несъгласия и оспорвания от същинска страна в изпълнителното производство-присъединен вискател няма заявени, поради което тези възражения следва да се приемат за преклудирани предвид етапа на развитие на изпълнението и въпросите които се разрешават при обжалване на Разпределението по реда на чл.262 от следващите от ГПК. Нещо повече, присъединеният вискател не е поискал предварително произнасяне от ЧСИ и по размера на собствените разноски в изпълнителното производство. Независимо от това размерът на адвокатските възнаграждения не е прекомерен предвид и на защитавания от първоначалния вискател материален интерес, сложността на изпълнението предвид множеството фактология и обстоятелства, правни и фактически, които следва да съобразяват както ЧСИ така и страните по изпълнението, в частност първоначалния вискател с най-голямото / с десетки пъти повече / по размер вземане в сравнение с другите двама присъединени вискатели/ + ТД НАП-Бургас и Отдел „МД и ТБО -ПазарД.к“/, както и факта, че и към момента въпреки изготвеното разпределение няма пълно удовлетворяване на

вземанията на нито един от тримата вискатели-кредитори. Не е налице прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение по смисъла на закона тъй като освен фактическата и правна сложност предстои извършването и на други изпълнителни действия защото вземанията до момента са удовлетворени на по-малко от 50% и едва ли някой от кредиторите би се отказал от събиране на остатъка от вземането си на този етап предвид защитаваания собствен интерес. Още повече, че вземанията на първоначалния вискател **“И. И П. ЕООД** както се посочи, са **около 25 пъти** повече по размер **спрямо тези на „Е.У.К.“ ЕООД** и повече от **17 пъти** над размера на вземането на **„С.“ ЕООД**, тоест основната процесуална тежест по движението на изпълнението логично е да се носи от най-големия кредитор с най-голямото вземане и с най-голям интерес да събере вземането си, без обаче да се подценява ролята и на останалите вискатели. Прекомерността на адвокатския хонорар ако изобщо може да се твърди такава отстъпва в случая място на фактическата и правна сложност на изпълнението, независимо че всички изпълнителни действия касаят и ползват всички вискатели, като в крайна сметка, следва да се отчитат и индивидуалните претенции на всеки един кредитор за удовлетворяване на вземането си по бърз и ефикасен начин. Съгласно чл.10 т.1 от Наредбата /стара редакция преди 2022г./ за образуване на изпълнителното дело се заплаща адвокатско възнаграждение от 200лв а по т.2 за вземане от 1355279.31лв се следва адв. възнаграждение /1/2/ +1% над 1 000 000 или 12541.40лв/ от цялото вземане, а не само от реда със съразмерно погасяване . Възражението за прекомерност е по отношение на сумата от 40186лв, която е приблизително малко над 2 пъти по-голяма от минимума по Наредбата, а не 300%. Превишението не е съществено предвид изтъкнатите по-горе обстоятелства. Предвид изложеното няма основание за приемане, че уговорения и заплатен адвокатски хонорар е прекомерен и не съответства на фактическата и правна сложност на изпълнението. В случая трудно би могло да се обоснове и признае хонорар в размер съответстващ на Наредбата или дори двоен с оглед на реално защитаваания материален интерес, защото същата принципно определя минимума, но не и максимума му по размер, като в никакъв случай не следва да се даде приоритет на минимума за сметка на съществуващата фактическата и правна сложност на изпълнение плюс и продължаващата висиящност на изпълнението и към момента, обжалване на



действията на съдебния изпълнител, евентуално присъединяване на нови вискатели което означава организиране по подходящ начин и на съответната правна помощ, защита и съдействие, както и неяснота кога ще приключи окончателно изпълнителния процес по принудително събиране на всички вземания на кредиторите, както и предвид влязлото в сила изменение на Наредбата за МПРАВ № 1/2004г. -/Дв бр.88 от 04.11.2022г./ с което надвишението на минималните адвокатски възнаграждения по изпълнението **е почти двойно, а в някои случаи и повече** /чл.7 ал.2 т.6 и т.7-нова и стара редакция, във връзка с чл.10 т.1 и т.2 и т.5-стара и нова редакция/, тоест, всичко това не може да бъде аргумент за коригирането на размера му доколкото изпълнението нито е приключило нито има яснота как ще продължи изпълнението за събиране на остатъка от вземанията които на всички кредитори са в размер над 50% от първоначално заявените. Нещо повече, този размер на адвокатския хонорар не се оспорва от страната, която има най-голям интерес и задължение да го заплати-длъжника по изпълнението и в този смисъл липсва и интерес за присъединените вискатели да изтъкват такъв аргумент в посока на незаконосъобразност на Разпределението, защото последните нито отговарят за погасяването на разностите за адвокатско възнаграждение на първоначалния вискател по изпълнението нито в някаква степен се засяга тяхното положение като присъединен вискател, освен в производствата по обжалване действията на съдебния изпълнител.

**Предвид изложеното жалбата на Е.У.К. ЕООД е изцяло неоснователна.**

## **II. По жалбата на присъединения вискател С. ЕООД**

Тази жалба е неоснователна по същите съображения изложени по-горе по отношение на жалбата на Е.У.К. ЕООД

## **III. По жалбата на Т. З..**

Същата е предходен възмезден приобретател на изнесените на публична продажба недвижими имоти на длъжника „П.Б.“ ЕООД, спрямо която/купувача/ са уважени предявени от кредиторите на длъжника /продавача/ иски с правно основание в чл.135 от ЗЗД и е обявена

относителната недействителност на тези възмездни сделки, довело като краен резултат насочване на изпълнението срещу същите процесни недвижими имоти и провеждането на публична продажба по отношение на всичките за погасяване на задълженията на длъжника. В това си качество жалбоподателят има качеството на длъжник по изпълнението наред с „П.Б.“ ЕООД, доколкото същата е формален собственик на имотите, срещу които се насочва изпълнението за погасяване на дълг на продавача по тези възмездни сделки.

**Изложеното по т.1 касае правото да бъде първоначален вискател по изпълнителното дело, на цесионера “ И. И П.” ЕООД. В тази връзка съдът е изложил подробни доводи и препраща към тях.**

**По т.2 - Разноските за адвокатско възнаграждение по ИД №284/2021г. по описа на ЧСИ Д. от 40186лв.**

Доводите също на несъстоятелни и че никоя от страните не е инициирала пред ЧСИ производство за произнасяне по разноските преди процедурата по започване на Разпределението и при това произнасяне да се разрешат евентуално възникнали спорове по размера и по дължимостта им. Не се установява прекомерност на уговорените и заплатени адвокатски хонорари предвид защитавания интерес от първоначалния вискател по изпълнението. Съдът препраща и към изложението си по жалбата на Е.У.К. ЕООД.

**По т.3-**Подлежащата за разпределение сума е правилно определена от ЧСИ и е спазена императивната норма на чл.136 от ЗЗД. „Указанията“ на жалбоподателката към въззивния съд, по собствена инициатива и за служебно събиране на доказателства-експертизи-графологическа и счетоводна, не намира опора в закона. Принципно страната която оспорва Разпределението е длъжна да посочи и да ангажира доказателства за оспорванията си включително и чрез направено искане за назначаване на експертизи като освен искането и да е готова да заплати предварително и съответните разходи по събирането на тези доказателства чрез посочените процесуални способи съгласно чл.154 от ГПК и чл.75 и чл.76 от ГПК. Искане за назначаване на експертизи от страна на жалбоподателката Т. З. няма заявено с жалбата си още повече, че на този етап от развитието на

изпълнението нищожността на договора следва да бъде установена в исков процес и със сила на присъдено нещо /СПН/ за да прояви правните си последици. Производството по Разпределението по чл.462 и и следващите от ГПК не е исково и в него не може да се формира СПН за нищожност на договора за цесия, която да бъде зачетена от ЧСИ и от съда.

Както се посочи, съдът служебно назначава експертиза само в хипотеза когато искът е установен по своето основание, но не и по своя размер при което съдът може служебно да назначи експертиза за определянето му. За графологическата експертиза дори да се поиска лично от жалбоподателката /а такава няма/ няма как да се назначи защото прогласяването за нищожност на един договор предвижда несъмнено провеждане на изцяло исково състезателно производство с равно участие на всички заинтересовани страни и постановяване на акт по съществото на спора обвързващ със сила на присъдени нещо страните, а от там и ЧСИ и съда, съгласно чл.297 от ГПК. Едва при положителен изход от такъв спор, цесионерът първоначален вискател „И. И П.“ ЕООД евентуално би загубил качеството си на вискател по изпълнението като приобретател на вземането чрез цесия, което в случая няма как и не може да бъде установено в изпълнението предвид характера и естеството и целите на изпълнителното производство и предмета на обжалване.

Същото се отнася и до счетоводната експертиза доколкото принципно същата работи по счетоводни документи докато адвокатските хонорари са уговаряни и получавани в брой на база сключен договор за правна защита имащ характеристиките на разписка за получаването им, тоест уговорката е за директно и в брой плащане на възнаграждението несвързано със задължително изготвяне на счетоводни документи и превод от и по банкови сметки.

**Предвид изложеното обжалваното Разпределение ще следва да се потвърди изцяло.**

Не са налице пороци на същото изложени в трите жалби- на двамата присъединени вискателя и на третото лице длъжника по изпълнението, и приобретател на имотите спрямо което е налице проведен успешно иск по чл.135 от ЗЗД и е обявена относителната недействителност на сделките,

довело като резултат пристъпване към изпълнение по отношение на същите за погасяване на задълженията на длъжника и прехвърлител по тези възмездни сделки.

Преди приключване изготвянето на настоящия съдебен акт по електронна поща са постъпили от страна на жалбоподателката Т. З. писмени документи за подготвяна жалба до Прокуратурата на РБ против адв. И. И. за представяне на документи с невярно съдържание пред ЧСИ и пред други органи на съдебната власт /молба с вх.№1396 от 08.02.2023г. Искането за разглеждането им е неоснователно. Възраженията на страната са преклудирани доколкото съдът в производството по чл.462 от ГПК е обвързан само и единствено с доводите развити в жалбата на жалбоподателката З. направени според закона в тридневен срок от деня на предявяване на Разпределението който е изтекъл още на 31.10.2022г.Такива доводи няма развити в жалбата с вх.№7424 от 31.10.2022г., а освен това към тази дата на жалбоподателката Т. З. са й били известни постановените съдебни решения и издадени изпълнителни листа ИЛ№ 260288 от 09.06.2021г./ адв.възн. 2200лв +1500лв/ по гр.д.№2125/2017г. на РС-ПазарД.к, и ИЛ №260287 от 09.06.2021г. / разноски 4616.82лв/ по гр.д.№2125/2017г. по описа на РС-ПазарД.к, като образуваното за тяхното събиране ИД е №20219240400664 от ЧСИ Г.К. с район СГС, с изготвено постановление за разноските от 09.08.2021г. и частично плащане, от 13.08. 2021г., Освен това титуляр на едното задължение, това по ИЛ №260288 не е длъжника по ИД№284/202188770400284 по описа на ЧСИ Д., „П.Б.“ ЕООД, а само Т. З..

Доколкото както се посочи съдът е обвързан единствено от възраженията, доводите и исканията, изложени в жалбата на страната по Разпределението, като допълнително възникнали такива не могат да бъдат предмет на разглеждане и то в случай на предварителното им знание от страната за тях /З. е страна в исковото производство -виж ИЛ, и в другото изпълнително производство/ и е извършено плащане повече от 14 /четиринадесет/ месеца преди изготвяне на настоящото Разпределение от 24.10.2022г. от ЧСИ Д.Д. което се обжалва и за което би могъл да бъде уведомен, което в случая не се твърди да е сторено от жлбоподателката.

В този смисъл е и т.1 от ТР Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2021 г., ОСГТК, според което при проверка по реда

на чл.463 от ГПК ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. Съдът служебно проверява, дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право възискатели. Разпоредбата на чл.463 ал.1 от ГПК не е основание да се приеме, че във всички случаи предмет на жалбата е цялото разпределение.

**С оглед диспозитивното начало в гражданския процес – чл.6 ал.2 от ГПК, предметът на жалбата определя рамките на сезирането на съда, извън които произнасянето е недопустимо.** Приложение намира и принципът да не се влошава положението на жалбоподателя при липса на друга жалба – чл.271 ал.1 изр.2-ро от ГПК. Ето защо, препращането към чл.278 от ГПК при обжалване на изготвеното от съдебния изпълнител разпределение не означава, че съдът следи служебно за всяка незаконосъобразност и то на цялото разпределение. Жалбоподателят е този, който сезира съда и определя предмета на проверката в производството по чл.463 от ГПК. При липса на жалба от друга страна, съдът не може да преценява законосъобразността на тези части от разпределението, които нямат връзка с жалбата, тъй като това би било нарушение на принципа на диспозитивното начало и би могло да доведе и до влошаване на положението на жалбоподателя при липса на друга жалба. **Няма основание при проверка на законосъобразността на разпределението принципът на служебното начало на съда да се прилага в по-голяма степен, отколкото в общия исков процес, още повече, че решението му няма сила на пресъдено нещо за изпълняемото вземане.** Жалбоподателят не е легитимиран и да брани чужди права. Правилото на чл.26 ал.2 от ГПК е в Част първа на ГПК „Общи положения“ и намира приложение и за изпълнителния процес при обжалване на разпределението. Следователно, само ако уважаването на жалбата води до необходимост от промяна на цялото разпределение, то следва да бъде изменено изцяло. Ако оплакванията в жалбата са неоснователни, съдът не може да променя служебно разпределението в части и на основания, които не са наведени в жалбата.

**Следователно доводите на жалбоподателката Т. З. и писмените доказателства депозирани извън ограничения по закон тридневен срок за подаване на жалба, считано от датата на предявяване на Разпределението /-**

чл.462 ал.2 от ГПК-виж протокола за предявяване на Разпределението от 28.10.2022г./л.1377/, не могат да бъдат обсъждани в настоящото производство като преклудирани. Правата страната може да реализира по друг процесуален ред.

Предвид изложеното обжалваното Разпределение ще следва да се потвърди изцяло като правилно и законосъобразно. Не са налице допуснати пороци при изготвянето на Разпределението от страна на ЧСИ Драгомир Д. описани в подадените срещу него жалби.

Водим от горното ПазарД.шкият окръжен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ** от 24.10.2022г. на Частен съдебен изпълнител Д.Д. ,рег.№887 при КЧСИ, с район на действие Окръжен съд ПазарД.к постановено по изпълнително дело №284/2021г. /**20218870400284/** по описа на същия ЧСИ за 2021г.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд - Пловдив.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_